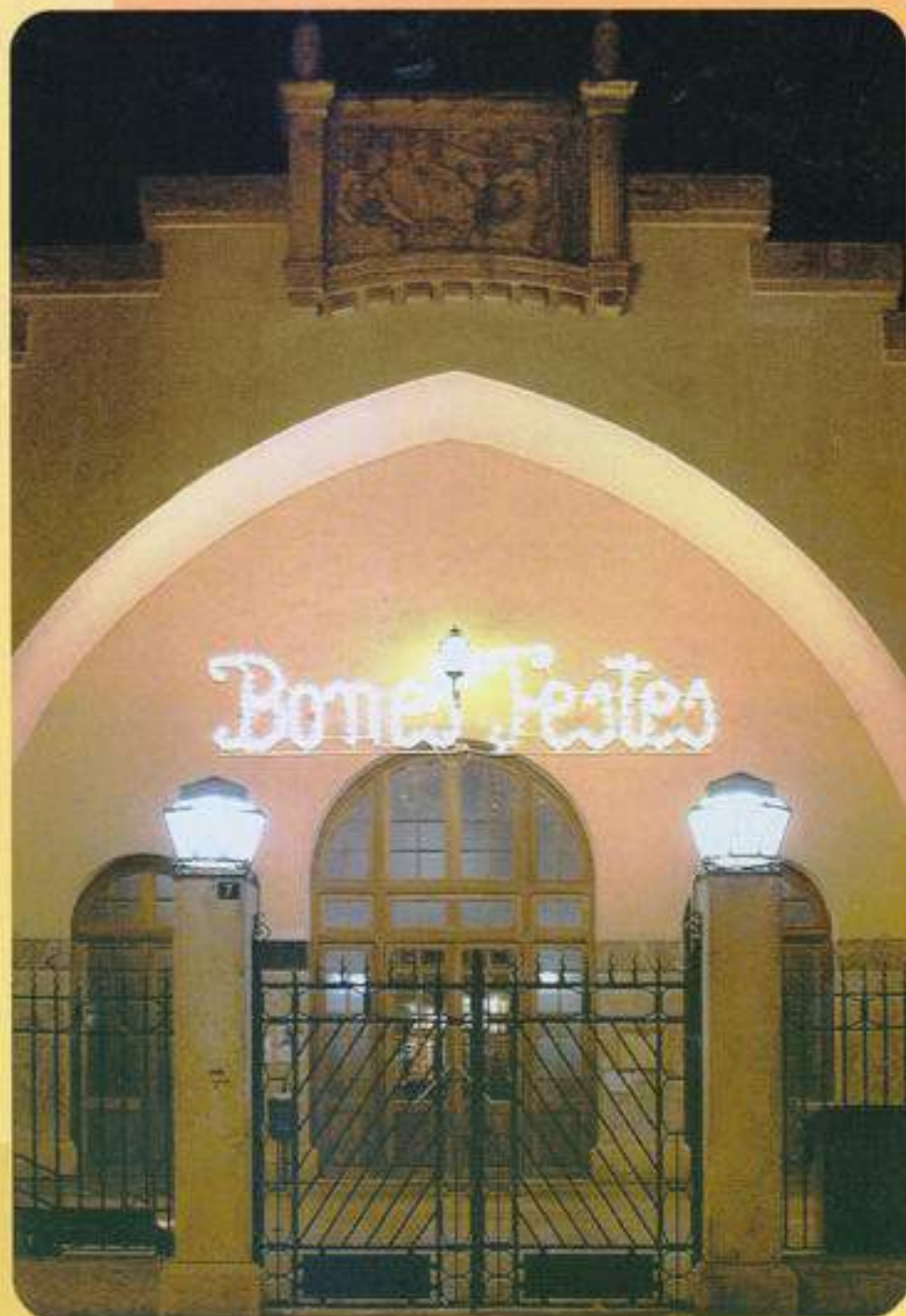

BENIFAIÓ
festes2003

Vos imagineu unes festes sense llibre de festes?

Aquesta publicació que ara sosteniu a les vostres mans és més que centenària. El llibre de festes més antic que es conserva data del 1903, ara fa cent anys.

Reflex de la vida festiva de Benifaió, document per a l'estudi, recull anual d'informacions i història... És més que un programa.

Obriu-lo i gaudiu-lo. L'hem fet per a això.

Equip de Redacció del Llibre de Festes de 2003

sumari

04	Saluda Regidor de Festes
05	Saluda Alcalde
06	Saluda Rector
08	Reina de les Festes
10	Cort d'Honor
13	Clavaris 2003
18	Clavaris "Fa 25 anys"
20	Clavaris "Fa 50 anys"
23	Programació
29	Col·laboracions
45	Relats i Poemes
53	Associacions
69	Anuari

Edita: Ajuntament de Benifaió.

Foto portada i pàgina 1: Imatges guanyadores ex-aequo del Concurs de Fotografia "Llibre de les Festes" de 2003.

Autor: David.

Direcció: Francisco García Pavia. Regidor de Festes.

Coordinació: Teresa Juan-Mompó Rovira.

Col·laboradors:

Francesc Beltran i López, Cronista Oficial de Benifaió.

Juan Ródenas, Mestre del Col·legi Públic Santa Bàrbara.

Paco Fort i Sebastià, Bibliotecari Municipal de Benifaió.

Remigio Esteve.

José García Perpiñá.

Maria Dolores Gómez Machi.

Maria Dolores Rosa Huertas.

Fotografies i il·lustracions:

David.

Roger Cerveró.

Malques.

Arxiu Municipal.

Participants en el Concurs de Fotografia "Llibre de les Festes" de 2003.

Maria Dolores Gómez Machi.

Disseny i impressió: Imag Impressions, S.L. Benifaió.

Dipòsit legal: V-3380-2003

Saludes

SALUTACIÓ

Francisco García Pavía
Regidor de Festes i Urbanisme

Ja estan ací les festes de Benifaio. Aquest és el meu primer any com a regidor de Festes i desitge que tot isca molt bé. He tractat de preparar una programació variada, per satisfer els gustos de tots els benifaioners i les benifaioneres. Els grans, els menuts, els joves... disposen de diferents possibilitats per a passar-ho bé i divertir-se. He comptat, per a això, amb l'inestimable ajuda de l'anterior regidora, Mª José Piles, a qui vull agrair-li la seua col·laboració i suport.

Juntament amb els actes tradicionals, que ens esforcem per mantindre, hi ha coses noves, suggerides pels veïns més joves que s'hi han anat incorporant a poc a poc: les discomòbils, les nits joves, etcètera, que hem tractat de celebrar fora del nucli urbà per reduir les molèsties que poden ocasionar a causa de l'excés de volum i de la concentració de gent. Disculpeu-nos si, tot i així, vos incomodem algunes nits. Serà, del tot, involuntari.

També aquest llibre mescla passat i futur: recordem en aquestes pàgines la publicació del llibre de festes més antic que es conserva, el de 1903, que ara compleix cent anys; reservem un espai per a les associacions; incloem reportatges i col·laboracions que ens mostren història i actualitat... I tot això, sense que aquesta publicació perda el seu caràcter informador, tot contenint tota la programació festiva, perquè no se vos escape cap acte.

Vull també animar-vos perquè col·laboreu amb nosaltres, amb tot l'equip que ens encarreguem de preparar les festes: feu-nos saber els vostres gustos, feu-nos arribar les vostres impressions, informeu-nos de tot allò que penseu que podria eixir millor d'una altra manera. Estem oberts per a escoltar-vos. Espere que gaudiu amb tot el que hem preparat ●

SALUTACIÓ

Estimats veïns i veïnes,

Una vegada més, Benifaió es prepara per a viure les festes patronals. Per segon any consecutiu, tinc l'honor de saludar-vos des d'aquestes pàgines com a alcalde de Benifaió. Vull, de nou, desitjar-vos que gaudiu tot el que siga possible d'aquests dies de festa, i que sapieu disculpar les possibles molèsties que les diferents activitats vos puguem causar.

Aquests dies són jornades d'esplai, de diversió, de cases obertes, de diàleg i converses. És temps pera estar junts, per retrobar-nos a les places i als carrers. És el moment de rebre els visitants, de saludar i acollir a tots aquells que viuen lluny del seu poble però que sempre reserven uns dies per acostar-se a Benifaió i coniar amb la família i els amics durant un temps.

Aquest és l'esperit de la nostra festa. És una festa compartida, una festa diversa i plural. On tots tenim cabuda. On tots ens hem de veure representats. Aprofite aquestes línies per a fer una crida, pera convocar-vos a tots i invitar-vos perquè participeu de manera activa en tots els actes. Que ompliu la plaça Major en la nit de la presentació, i que disfruteu de la bellesa de les nostres joves i de la calidesa de la veu de David Demaria; que prepareu els vostres millors vestits per al Ball de les Festes; que vos acosteu als concerts, sigueu o no joves; que desfileu en les processons i participeu en els actes religiosos...

De totes aquestes activitats trobareu detallada informació a les pàgines d'aquest llibre. Sols heu d'obrir-lo i deixar-vos suggerir. Estic segur que hi haurà opcions per a tots. Vos desitge que passeu unes molt bones festes ●

Jesús Tortosa Llopis
Alcalde de Benifaió

SALUTACIÓ

Foto: David Sancho

Arribat el mes d'agost, el poble de Benifaió es vesteix de festa. Tots ens disposem a viure intensament uns dies especials que difereixen de la resta de l'any; són dies de retrobament, de família, d'amistat, de tradicions, de cultura, d'esport, de religiositat, de diversió, etc.

Vivim en una societat molt accelerada; no tenim temps per a quasi res; els ritmes de la vida actual son frenètics; rebem milers de reclams diferents al mateix temps i no podem centrar l'atenció en res concret; tot passa ràpidament i res roman eternament...

Tenint en compte tot açò, el Papa Joan Pau II deia als joves reunits en l'Aeròdrom de Quatre Vents de Madrid, el passat dissabte dia 3 de maig del 2003: "El drama de la cultura actual és la falta d'interioritat, l'absència de contemplació. Sense interioritat la cultura manca d'entranyes, és com un cos que no ha trobat encara la seua ànima. De què es capaç la humanitat sense interioritat? Lamentablement, coneixem molt bé la resposta. Quan falta l'esperit contemplatiu no es defèn la vida i es degenera tot allò humà. Sense interioritat l'home modern posa en perill la seua mateixa integritat".

Aprofitem estos dies de Festes Patronals per a poder cultivar la dimensió contemplativa de la vida humana, per a fomentar la interioritat capaç de donar sentit a la mateixa vida. Els actes religiosos de les nostres Festes Patronals tenen eixa finalitat. Sobretot la celebració de l'Eucaristia cada dia de festa. Per a un cristià, l'Eucaristia es el tresor més preat que puga existir. "És la font i el cim de tota la vida cristiana" (LG 11), ja que "l'Eucaristia conté tot el bé espiritual de l'Església, és a dir, Crist mateix, la nostra Pasqua i Pa de vida, que dóna la vida als homes per mitjà de l'Esperit Sant" (PO 5).

Que sapiem buscar, trobar i gaudir, durant estos dies de festa, de moments que ens ajuden a fomentar esta dimensió contemplativa de la vida humana, que realment fa possible una major qualitat de vida en tots els aspectes. Bones Festes Patronals de Benifaió de l'Any 2003!

Félix Duart Boluda
Rector

Reina i Cort d'Honor 2003

REINA DE LES FESTES 2003

Quan alguns veïns del poble em pregunten si sóc la Reina de les Festes, em quede amb cara estranyada perquè, durant els primers moments, encara crec que estic somiant...

Però no! Estic ben desperta i d'ací a pocs dies el meu somni es farà realitat: seré proclamada Reina de les Festes de Benifaió. Vos assegure que tant la meua Cort d'Honor (Marta, Eva, Noelia i Pilar) com jo mateixa, ens esforçarem el màxim i posarem tota la nostra voluntat perquè les Festes Patronals de 2003 siguen inoblidables. I perquè açò siga possible, vull animar-vos a tots a participar en els actes que es realitzaran durant aquests dies.

Especialment, a la gent jove, la participació de la qual és imprescindible per a garantir unes bones festes.

Alhora, m'agradaria que aquestes festes patronals, que celebrem en honor a santa Bàrbara i sant Pere, ens ajuden a alliberar-nos de totes les tensions i l'estrés acumulat durant l'any i siguen unes festes plenes d'alegria, il·lusió i felicitat.

Per a finalitzar, vull desitjar-vos a tots unes bones festes.

Atentament,

Mª Amparo Orts Tormos.

*Santa Bàrbara i sant Pere,
han tornat a ajuntar-se
per a organitzar les festes
que ja van a començar.*

*"Sant Pere, has vist quins ulls?
No pot negar que és de Paco!
És clar que està mescladeta!
El somriure és d'Amparo".*

*"A què és guapa la xiqueta!
T'has fixat quina careta?
Sembla que està beneïda
Per la nostra Geperudeta!"*

*"Li farem un bon regal!
L'anomenarem Reineta!"*

*"Si tan sols per uns segons,
poguerem detindre el temps,
i escollir els bons records
que ens resulten passatgers,
agafariem d'un grapat
tornar un any arrere.
La primera replega,
o tal volta, la 'cordà',
el pato, la nit d'albades,
la vespra dels jubilats,
les verbenes, 'mascletaes'..."*

*"I la nostra processó.
Això li regalarem,
i des d'ací et proclamarem
Reina de Benifaió".*

*Bonica com ella a soles,
la bellesa t'engalana,
eres tu la viva imatge
de la dona valenciana.*

*I lluiràs la corona
pels carrers del teu poble,
com la llúia Maria
i, temps arrere, moltes altres.*

*Quan vages cap a la plaça
amb l'alcalde del braç,
escollaràs com la gent
va murmurant al teu pas:
"Mireu que guapa la Reina".
Et diran pel cantó:
"Visca la nostra sultana
Mª Amparo Orts Tormos".*

Nani R. H.

Mª Ampare Orts Tormos

Eva Dominguez Colomer

Marta Navarro Mascarell

CORT D'HONOR

Pilar March Diaz

Noelia Eugenia Vicente

la càmera DEL temps

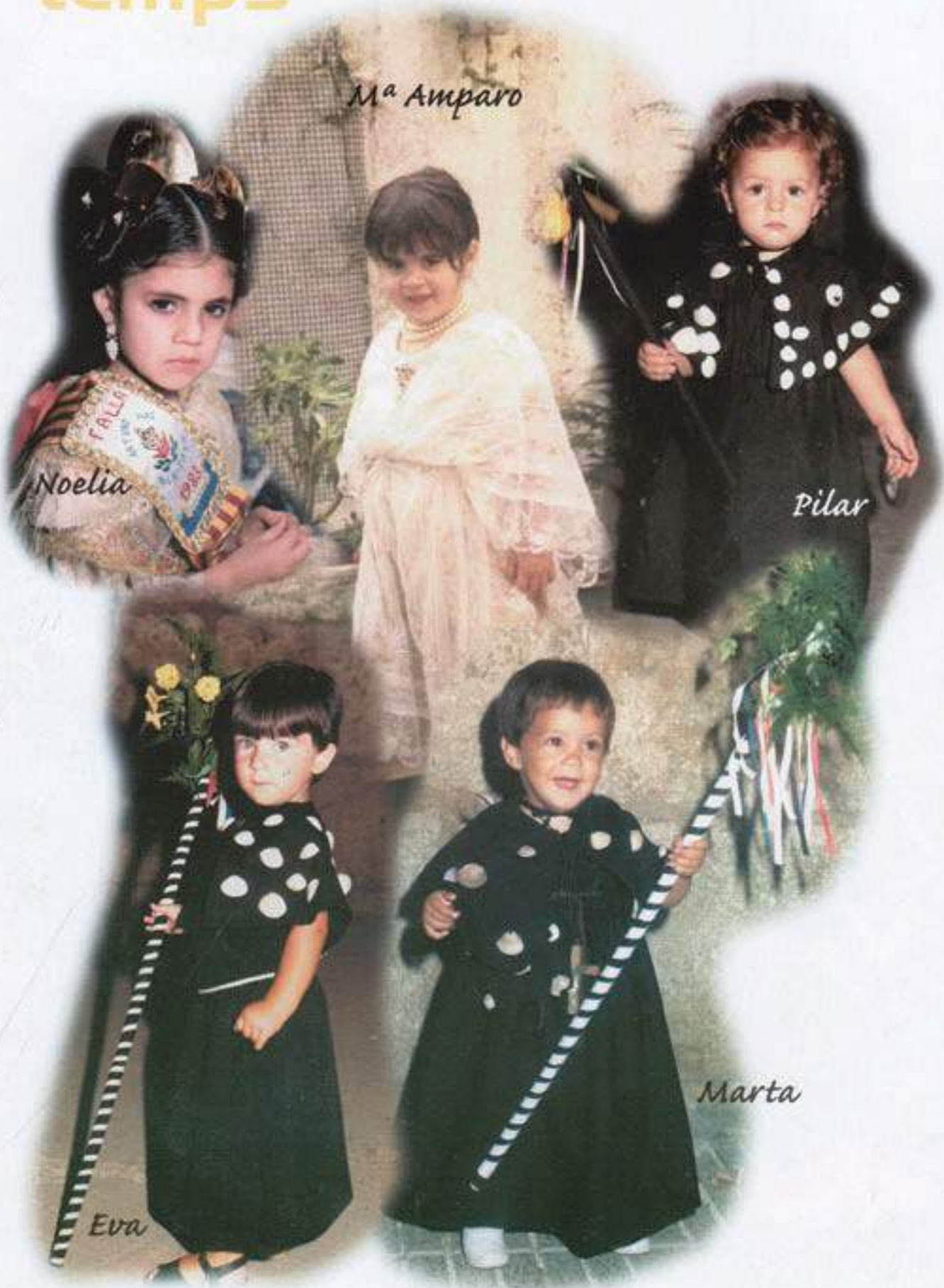
Mª Amparo

Noelia

Pilar

Eva

Marta

Clavaris 2003

PABLO ABADÍA

MANUEL AGAPITO

DAVID ALEMANY

PERE ALEPUZ

GUILLERMO ARCÍS

DAVID BAIXAULI

DAVID BEJERANO

CARLOS BELLOT

BRIAN BELTRÁN

JORDI BELTRÁN

VICENTE BENAVENT

JUANJO BENITO

PEDRO BERMÚDEZ

JORGE BLASCO

SALVA CALATAYUD

FRANCESC CAMPOS

J. LUIS CAÑAS

JOAN CASAN

ÓSCAR CASAS

CRISTIAN CISCAR

EMILIO CLÉRIGUES

J. ANTONIO CUEVAS

JOSEP DOMINGO

JAIME DONAT

PACO ESPLUGUES

CARLOS ESTARELLES

JULIO FORT

JOSE M. FRANCÉS

ANGEL FRANCÉS

ALEJANDRO FRANCO

CARLOS FRANCO

JUAN GARCÍA

FRANC GARULO

ANDRÉS GÓMEZ

JAVIER GONZÁLEZ

J. MANUEL GRAU

DAVID GRAU

M.ÀNGEL GRAU

JORGE GREUS

SALVADOR HERMAN

CHRISTIAN HIDALGO

GUILLERMO LÓPEZ

JAVIER MANRIQUE

ADRIÁN MARI

JOSE M. MARTÍ

J. MIGUEL MARTÍ

ABEL MARTÍ

ANTONIO MARTÍNEZ

MANUEL MARTÍNEZ

JAVIER MARTÍNEZ

JONATHAN MATEOS

JOSE A. MATEU

ALBERTO MESADO

ANTONIO MÍNGUEZ

JUAN J. MÍNGUEZ

ALFREDO MOLINA

ERNESTO MOLINA

JUAN JOSÉ MORA

DANIEL MOYA

SERGIO NIETO

DANIEL PILES

ÀNGEL PILES

ALEIXANDRE RAMÍREZ

JAVIER REDÓN

ALEXIS ROMANY

MIGUEL ROVIRA

ALEJANDRO SANCHÍS

J. CARLOS SANZ

SERGIO SELMA

JESÚS TORTOSA

MIGUEL VAQUER

ERNESTO VELA

RAMÓN VIDAL

JAVIER ALBORCH
GUSTAVO ASTIVIA
JORDI MARTÍNEZ

Fa 25 anys...

CLAVARIS DIVINA AURORA 1978

MELCHOR MATEU
President

JOAQUÍN PERIS
Secretari

JOSE M. DUART
Tresorer

FRANCISCO GONZÁLEZ

FRANCISCO MACHÍ

ADRIÁN GRAU

JOSÉ ESPLUGUES

FELIPE AÑO

JOSÉ BELTRÁN

VICENTE PERPIÑÁ

JOSE MIGUEL DUART

JUAN ALMUDEVER

CARLOS SANZ

VICENTE SANZ

VICENTE BLASCO

JORGE CLÉRIGUES

JUAN ULL

CARLOS MARCOS

FRANCISCO BELTRÁN

ALEJANDRO PONS

JUAN ENRIQUE MARTÍNEZ

EDUARDO ALMUDÉVER

VICENTE CHAQUÉS

EDUARDO PALMERO

FRANCISCO ALEPUZ

JOSÉ VICENTE SANZ

JAVIER DUART

EDUARDO GÓMEZ

JOSE VICENTE ALEPUZ

GUILLERMO ALEPUZ

Fa 50 anys...

CLAVARIS DIVINA AURORA 1953

Vint d'agost. Any 1953. Vint-i-un joves d'entre diuït a vint-i-un anys. Són els Clavaris de la Divina Aurora, disposats a emprendre les festes que se celebren en honor de la Mare de Déu.

Dènou d'agost. Any 2003. Vint-i-un homes amb una muntonada d'anys, disposats a celebrar els cinquanta anys d'aquell esdeveniment, amb tota la il·lusió del món.

Varem ser els primers Clavaris de l'Aurora que ferem un llibret de festes exclusiu per a la festa de la Divina Aurora. En ell detallàvem els actes que teníem que fer, anunciant els dies i horari en què s'havien de celebrar.

Per ordre cronològic. L'entrada de la murta, la cavalcada de disfresses, les solemnes vespres en l'església, la benedicció de les noves butaques de revestir, l'obsequi dels clavaris; concerts per la banda de la Societat Artísticomusical, amb un final de concert tocant "El Sitio de Zaragoza" i combinat amb una disparada de Caballer; l'ofrena de flors a la verge, per primera vegada en el poble, acompanyats de les senyoretes degudament vestides per a l'acte; les cucanyes, l'ànec en la font de llavar, que havíem comprat en l'Albufera i que nadaven com a peixos sota l'aigua; la correguda de vaquetes en la Plaça de Bous del carrer Llevant, que torejaven i mataven els Clavaris.

Quantes coses han passat, bones i roïnes, o menys bones, des d'aquells dies en què plens d'energia juvenil, disfrutàrem al màxim, divertint-nos i divertint al poble que aprofitava per a descansar de la dura faena del camp.

La 'cordà' que era molt esperada per tots els aficionats en la que participaven tots, Clavaris i la gent. Els coets eren de sis i dotze eixides, quan queien de les peses, la gent els agarrava i els tirava diverses vegades, anant i tornant per tota la plaça, abans que explotaren.

Tot açò és el que ens fa reviure en aquest dia el passat, que acompanyats per l'alegria de que tots els mateixos clavaris estarem de nou junts, per tornar a celebrar, dins de les circumstàncies en què ens trobem, aquella festa que fa cinquanta anys celebràrem.

FRANCISCO PILES

VICENTE GÓMEZ

RAMÓN PLÁ

VICENTE CHOVÍ

JOSÉ CLÉRIGUES

JUAN PARRA

JOSÉ VILLANUEVA

ADRIÁN MARTÍNEZ

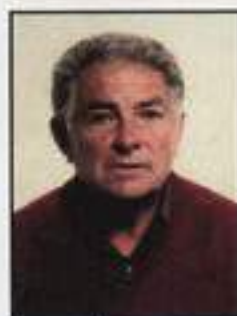
JUAN GARCÍA

CORALIO BALLESTER

BAUTISTA SANTONJA

RAMÓN ROVIRA

JOSÉ MARZAL

JOSÉ MARTÍNEZ TARÍN

VICENTE CAMPOS

VICENTE URIOS

JUAN PILES

ENRIQUE GRAU

JOSÉ MARTÍNEZ PALAU

SALVADOR DUART

Programació Festes

abans de festes...

dilluns 4 d'agost

16:30 h.

CAMPIONAT DE TRUC

Lloc: Bar la Cope.

Nota: Una vegada començat el concurs no s'admetran més apuntacions.

del 4 al 8 d'agost

19:30 h.

VIII^a CAMPIONAT DE FRONTENIS.

7 d'agost: Semifinal.

8 d'agost: Finals.

Lloc: Poliesportiu.

dimecres 6 d'agost

12:00 h.

CONCURS D'HABILITAT EN REMOLC

Lloc: Camp de Paco el Mañà.

divendres 8 d'agost

18:00 h.

CONCURS D'ASOLCAR EN MULA

Lloc: Camp de Paco el Mañà.

PROGRAMACIÓ DE FESTES 2003

dissabte 9 d'agost

23:00 h.

PRESENTACIÓ DE LA REINA DE LES FESTES 2003 I LA SEUA CORT D'HONOR.

A CONTINUACIÓ, ACTUACIÓ DE DAVID DEMARIA

Lloc: Plaça Major.

diumenge 10 d'agost

22:30 h.

Grup de Teatre ÀGORA, de Carcaixent, presenta...

LA VENGANZA DE DON MENDO

de Pedro Muñoz Seca, adaptació de Paco Mir i Tricicle.

Repartiment: Roberto Ripoll, Silvia Valero, Josemi Ortola, Julián Hernández, Enrique Martí, Maribel Piera, Isabel Martí, Ana Escobar, Lourdes Ferrer, José Escobar, Juan Olivas, Juan Ferrer, Judith Alcañiz, Clara Sotorres, Javier Oltra, Paco Sirvent, Manolo Alberola i Pascual Peral.

Direcció Vicent Giner.

Lloc: Centre Cultural Enric Valor.

dilluns 11 d'agost

12:30 h.

CUCANYES, a càrrec dels Clavaris de la Divina Aurora.

Lloc: Plaça Major.

13:00 h.

PATO, a càrrec dels Clavaris de la Divina Aurora.

Lloc: Font de la Carrasca.

18:00 h.

CONCURS D'ASSOLCAR EN CAVALLERIA

Lloc: Camp de Paco el Mañá.
Organitza: Cohoca.

18:00 h. a 21:00 h.

TALLERS, JOCS I DANSES PER ALS XIQUETS I XIQUETES

Lloc: Plaça Major

24:00 h.

MACRO-DISCOMÒBIL, a càrrec dels Clavaris de la Divina Aurora.

Lloc: Col·legi Trullàs.

dimarts 12 d'agost

12:30 h.

CUCANYES, a càrrec dels Clavaris de la Divina Aurora.

Lloc: Plaça Major.

13:00 h.

PATO, a càrrec dels Clavaris de la Divina Aurora.

Lloc: Font de la Carrasca.

18:00 h.

TALLERS, JOCS I DANSES PER ALS XIQUETS I XIQUETES

Lloc: Plaça Major

20:00 h.

PARTIT DE BÀSQUET que enfrontarà ELS VOLTORS i al C.B. MARCELINA BENIFAIO.

Lloc: Pavelló Municipal.

24:00 h.

CONCERT DE ROCK, amb les actuacions de...

CODENAME (Benifaio), PAR 21 (Benifaio-Almussafes), ASTEROID (Benifaio), més dos grups convidats.

Lloc: Col·legi Trullàs.

dimecres 13 d'agost

12:30 h.

CUCANYES, a càrrec dels Clavaris de la Divina Aurora.

Lloc: Plaça Major.

13:00 h.

PATO, a càrrec dels Clavaris de la Divina Aurora.

Lloc: Font de la Carrasca.

18:00 h. a 21:00 h.

TALLERS, JOCS I DANSES PER ALS XIQUETS I XIQUETES

Lloc: Plaça Major

18:00 h.

I TORNEIG DE MINIBÀSQUET, a càrrec del Club de Bàsquet Marcelina Benifaio.

Lloc: Plaça Major.

Inscripcions: A l'Ajuntament del 4 al 12 d'agost.

20:30 h.

III CONCERT EXTRAORDINARI D'ESTIU: GRUP INSTRUMENTAL VENT CAMERÍSTIC

Director: Víctor Soria Urios.

Amb la participació, entre altres, del solista PASCUAL MARTÍNEZ FORTEZA (Clarinet de l'Orquestra de New York)

Lloc: Centre Cultural Enric Valor.

24:00 h.

NIT D'ALBAES AMB EL GRUP JOSEPA I APA.

En acabar el recorregut s'ofereix orxata i fartons a l'Ajuntament, a tots aquells que ens acompanyen a cantar-ll a la Reina i a les Dames d'enguany.

Eixida: des de la Plaça Major.

dijous 14 d'agost

12:30 h.

CUCANYES, a càrrec dels Clavaris de la Divina Aurora.

Lloc: Plaça Major.

13:00 h.

PATO, a càrrec dels Clavaris de la Divina Aurora.

Lloc: Font de la Carrasca.

18:00 h. a 21:00 h.

TALLERS, JOCS I DANSES PER ALS XIQUETS I XIQUETES

Lloc: Plaça Major

18:00 h.

I TORNEIG DE MINIBÀSQUET, a càrrec del Club de Bàsquet Marcelina Benifaió.

Lloc: Plaça Major.

Inscripcions: A l'Ajuntament del 4 al 12 d'agost.

18:00 h.

CONCURS DE PLANTAR CEBES.

Lloc: Camp de Paco el Mañá.

Organitza: Cohoca.

20:30 h.

HOMENATGE ALS NOSTRES MAJORS, AMB L'ACTUACIÓ DE JAVIER VILA I LA SEUA REVISTA.

Lloc: Col·legi Santa Bàrbara.

24:00 h.

MACRO-DISCOMÒBIL a càrrec dels Clavaris de la Divina Aurora.

Lloc: Col·legi Trullàs.

divendres 15 d'agost

ASSUMPCIÓ DE LA MARE DE DÉU D'AGOST

9:30 h.

CAMPIONAT DE PETANCA DE FESTES

Lloc: Parc de Valmontone.

Organitza: S.D. Petanca de Benifaió.

12:30 h.

CUCANYES, a càrrec dels Clavaris de la Divina Aurora.

Lloc: Plaça Major.

13:00 h.

PATO, a càrrec dels Clavaris de la Divina Aurora.

Lloc: Font de la Carrasca.

20:00 h.

MISSA CANTADA en honor a la Mare de Déu d'Agost. A continuació, **PROCESSÓ I CASTELL DE FOCS D'ARTIFICI.**

CLAVARIESSES DE LA MARE DE DÉU D'AGOST:

Encarnita García, Rosita Gumbau, Pilar Añó, Pilar Gosp, Amparo Castiblanques, Adoración Fernández, Mª Jesús Alepuz, Amparo Gadea, Mª José Ferrando.

23:30 h.

CONCERT de la Societat Artística Musical de Benifaió.

Lloc: Col·legi Santa Bàrbara.

24:00 h.

MACRO-DISCOMÒBIL ESPECTACULAR organitzada pels Clavaris de la Divina Aurora.

Lloc: Col·legi Trullàs.

dissabte 16 d'agost

FESTIVITAT DE SANT ROC

10:00 a 14:00 h

i de 18:00 a 20:00 h.

PARC INFANTIL, amb moltes atraccions i sorpreses.

Lloc: Plaça Major.

16:30 h.

TROFEU DE FESTES DE TIR DE CODORNIU A MÀQUINA, a càrrec de la Sociedad de Cazadores de Benifaió.

Lloc: Camp de Tir el Portell (Alginet).

18:00 h.

PARTIDA DE GALOTXA, a càrrec del Club de Pilota Valenciana, entre els equips de Benifaió i Sollana.

Lloc: Camí de la Marjal.

18:00 h.

TRADICIONAL ENTRADA DE LA MURTA, a càrrec dels Clavaris de la Divina Aurora.

Lloc: Pels carrers del poble.

20:00 h.
MISSA EN HONOR A SANT ROC.

A continuació, **PROCESSÓ**.
Degut a que en els últims anys no han hagut Clavariesses de Sant Roc, es formarà una confraria; interessats dirigir-se a José Luis Santonja Izquierdo o a Jesús Sanz.

24:00 h.
NIT JOVE, AMB TONI SANTOS I LUNAE (Tessa, Elena Gadel i Marey).
Tot seguit: **DISCOMÒBIL**

*Venda d'entrades a partir del 4 d'agost.
Anticipada: 7 euros ; En taquilla: 9 euros.
Informació: 96 178 10 19 / 96 178 51 12*

Lloc: Col·legi Trullàs.

diumenge 17 d'agost
FESTIVITAT DE SANT GAETÀ

20:00 h.
MISSA CANTADA EN HONOR A SANT GAETÀ.
A continuació, **PROCESSÓ** i **CASTELL DE FOCS**.

CLAVARIESSAS DE SANT GAETÀ:

Merche Gómez, M^a del Mar Campos, Pili Romero, Mª Domingo, Mª José Rovira Añó, Mª José Llorca, Maite Clérigues, Alicia Martínez, Lorena Ballester, Mª Pilar Ballester, Carmina Duart, Elena Fontestad, M^a del Mar Grau, Amparo Jabaloyas, Paloma Duart, Mª José Rovira Ponce, Vicenta Pérez, Amparo García, Gema Regal, Eva Salvador.

24:00 h.
NIT JOVE, AMB L'ORQUESTRA LA METRO.
Marxa fins ben entrada la matinada!!
Lloc: Col·legi Trullàs.

dilluns 18 d'agost
FESTIVITAT DE SANT ISIDRE

13:00 h.
LLIURAMENT DE PREMIS DELS CONCURSOS ORGANITZATS PER COHOCA. A continuació s'ofereix un vi d'Honor.
Lloc: Magatzem de la Cooperativa.

18:00 h.
ACTIVITATS a càrrec dels Clavaris de la Divina Aurora.
Lloc: Plaça del Progrés.

18:00 h. a 21:00 h.
TALLERS, JOCS I DANSES PER ALS XIQUETS I XIQUETES
Lloc: Plaça Major.

20:00 h.
MISSA EN HONOR A SANT ISIDRE. A continuació **PROCESSÓ** i **CASTELL DE FOCS D'ARTIFICI**.

23:00 h.
IV FESTIVAL INTERNACIONAL DE MÚSICA I DANSA TRADICIONALS.
Patrocina: Diputació de València. Lloc: Col·legi Santa Bàrbara.

24:00 h.
NIT JOVE, AMB DISCOPIRÀMIDE.
Marxa fins ben entrada la matinada!!
Lloc: Col·legi Trullàs.

dimarts 19 d'agost
VESPRA DE LA DIVINA AURORA

17:30 h.
REPLEGA DELS CLAVARIS
18:00 h. a 21:00 h.
TALLERS, JOCS I DANSES PER ALS XIQUETS I XIQUETES
Lloc: Plaça Major.

20:00 h.
MISSA D'ACCIÓ DE GRÀCIES, pels Clavaris de la Divina Aurora de l'any 1953.

21:00 h.
OFRENA DELS CLAVARIS DE LA DIVINA AURORA 2003 A LA MARE DE DÉU, en acabar **CASTELL DE FOCS D'ARTIFICI**.

24:00 h.
NIT JOVE, amb LOS MOJINOS ESCOZÍOS.
Tot seguit **DISCOMÒBIL**.

Lloc: Col·legi Trullàs
*Venda d'entrades a partir del 4 d'agost.
Anticipada: 4,50 euros ; En taquilla: 6,50 euros.
Informació: 96 178 10 19 / 96 178 51 12*

dimecres 20 d'agost FESTIVITAT DE LA DIVINA AURORA

7:30 h.

GRAN DESPERTÀ, pels Clavaris de la Divina Aurora.

9:00 h.

CERCAVILA, pels Clavaris i les seues acompanyants.

Lloc: Pels carrers del poble.

12:00 h.

MISSA CANTADA EN HONOR DE LA DIVINA AURORA

14:00 h.

GRAN MASCLETÀ, a càrrec dels Clavaris de la Divina Aurora.

Lloc: Plaça Major.

21:30 h.

TRADICIONAL PROCESSÓ DE FOC EN HONOR DE LA DIVINA AURORA*

Lloc: Pels carrers del poble.

23:00 h.

GRAN CASTELL DE FOC D'ARTIFICI, a càrrec dels Clavaris de la Divina Aurora.

Lloc: Plaça del Progrés.

2:00 h.

CORDÀ*, a càrrec dels Clavaris de la Divina Aurora

Lloc: Plaça Major.

dijous 21 d'agost VESPRA DE SANTA BÀRBARA

18:00 h. a 21:00 h.

TALLERS, JOCS I DANSES PER ALS XIQUETS I XIQUETES

Lloc: Plaça Major

18:00 h.

PARTIDA DE GALOTXA, a càrrec del Club de Pilota Valenciana, entre els equips de Benifaió i Sollana.

Lloc: Camí de la Marjal.

23:00 h.

BALL DE FESTES

Amb l'actuació de:

ORQUESTRA TROPICAL SHOW I ORQUESTA PRIMERA PLANA

Lloc: Col·legi Santa Bàrbara.

Reserva de taules: Dies 12 al 14 d'agost de 9 a 15 h. al despatx de l'Alcalde

divendres 22 d'agost FESTA DEL POBLE SANTA BÀRBARA I SANT PERE

7:30 h.

DESPERTÀ.

Lloc: Pels carrers del poble.

10:30 h.

REPLEGA DE LA REINA I LA SEUA CORT

12:00 h.

MISSA EN HONOR A SANTA BÀRBARA I SANT PERE

14:00 h.

GRAN MASCLETÀ

17:30 h.

PRESENTACIÓ DE L'EQUIP AMATEUR I JUVENIL, a càrrec del Club Deportivo Benifaió.

Lloc: Poliesportiu Municipal.

18:15 h.

PARTIT ENTRE L'EQUIP AMATEUR C.D. BENIFAIÓ I L'ALMUSSAFES

Lloc: Poliesportiu Municipal.

21:00 h.

PROCESSÓ EN HONOR ALS PATRONS DEL POBLE.

Enguany, estarà encapçalada pel grup de GEGANTS I CABUTS DE CASTELLÓ DE LA RIBERA, a més de l'acompanyament del grup local de tabal i dolçaina COLP I CANYA.

23:00 h.

CASTELL DE FOC D'ARTIFICI

Lloc: Plaça Major.

2:30 h.

CORDÀ*.

Lloc: Plaça Major.

dissabte 23 d'agost

18:00 h. a 21:00 h.

TALLERS, JOCS I DANSES PER ALS XIQUETS I XIQUETES

Lloc: Plaça Major

18:30 h.

PARTIT DE L'EQUIP JUVENIL C.D. BENIFAIÓ.

Lloc: Poliesportiu Municipal.

Col·laboracions

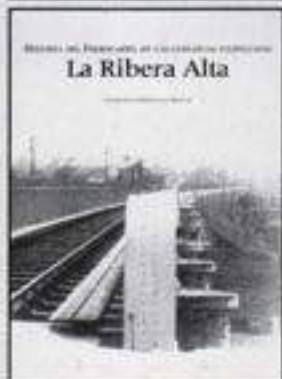
150 ANYS DE FERROCARRIL A LA RIBERA DEL XÚQUER

Paco Fort i Sebastia
Bibliotecari Municipal

El dia 8 de desembre de 1852 s'inaugurava el trajecte del ferrocarril entre Silla i Benifaio que connectava a esta última amb la ciutat de València. Eixe dia entrava oficialment el tren a la Ribera i anava a canviar la mentalitat, el paisatge, l'economia i la vida del habitants de tota la comarca. Per això des de fa uns mesos els ajuntaments d'Algemesí, Alzira, Benifaio i Carcaixent han estat desenvolupant una sèrie d'activitats culturals per celebrar aquest 150é aniversari amb la col·laboració d'altres entitats com ara la COPUT, la Diputació de València, Renfe i la Mancomunitat de la Ribera Alta entre d'altres.

Conferències, exposicions, llibres, concursos i actes institucionals han estat succeint-se des que començaren el passat mes de novembre amb la IX Assemblea d'Història de la Ribera que amb el títol "Vies, camins i xarxes de comunicació a la Ribera de Xúquer".

Les publicacions han estat una part important d'aquesta celebració i a Benifaio s'ha participat amb llibres de Francesc Beltran, Enric Mari, ("Documents per a la història de Benifaio: Benifaio i el ferrocarril: col·lecció documental") i la participació en el llibre col·lectiu titulat "Historia de ferrocarril en las comarcas valencianas: la Ribera Alta" dirigit per Inmaculada Aguilar i publicat per la COPUT. També ha estat significativa la intervenció de fotògrafs benifaioners en el concurs de fotografia El tren que ha sigut guanyat per Juan Carlos Franco.

Alguns de vostès es plantejaren si l'efemèride mereix tanta celebració o si l'arribada del ferrocarril suposà tant com diuen, jo per la meua banda els faig cinc cèntims del que va passar i els recomane la lectura dels llibres abans citats.

A 1853, la vila de Benifaio no era, ni de bon tros, la que és ara. Diran que no cal ser un lletraferit per vore-ho, però també és cert que hi ha viles i ciutats que han tingut un passat molt important i ara tenen molts menys habitants que Benifaio.

A 1852 Benifaio està immers en les últimes cuades del senyoriu feudal. Com es pot llegir en els llibres d'Anna M^a. Blasco Rovira i Enric Mari Garcia, els habitants de la vila estan portant un procés legal per a desfer-se dels vincles senyorials que els lliguen a la família Falcó Pius de Savoia que ostenten la baronia de Benifaio i que continuen pledejant per cobrar drets senyorials. Francisco Martínez i Machi, alcalde de la població, havia convocat el 9 de maig de 1852 a la junta general de propietaris per a portar a terme accions sobre els drets anteriorment citats. Al cap de quasi un any les accions de l'ajuntament van tindre contestació negativa al publicar-se una real orde de data 31 de març de 1853 per la qual es reconeixia el baró de Benifaio el dret a ser indemnitzat dels terços delmes que percebia del poble i terme de Benifaio de Falcó i es manava es procedira a la liquidació dels mateixos. No serà fins a 1872 que l'ajuntament popular de Benifaio d'Espioca obtinga, previ pagament, la redempció d'estos drets senyorials.

Benifaio tenia a l'arribada del tren una població reduïda. Segons el cens de 1857 tenia 2.814 habitants dels què 1.425 eren mascles i 1.389 femelles. Les dades anteriors procedents de Madoz i altres semblen ser menys fiables. Veient les xifres que apareixen en la relació d'electors per a la renovació parcial del personal de l'ajuntament amb data 28 de juny de 1853, Benifaio tenia 431 veïns. Madoz publica en 1845 la xifra de 393 veïns, que suposaven 1.131 ànimes, però en el repartiment d'hòmens per a la quota de l'exèrcit publicat en el BOP de València de data 27 de març de 1838 ja es dona una quantitat d'ànimes de 1.607. L'arribada del ferrocarril i el canvi de les produccions agrícoles van a provocar un increment demogràfic molt fort ja que en 1877

150 ANYS DE FERROCARRIL A LA RIBERA DEL XÚQUER

ja tenia 3.638 habitants de fet, en 1900 eren 4.267 habitants i en 1920 el total era 6.918.

El 17 de desembre de 1852 apareix en el BOP de València el repartiment de la contribució territorial per a l'any 1853 i d'ella extraïem que a Benifaio se li assigna una riquesa imposable per a assenyalament de la quota de 472.874 reals, la qual cosa suposa una quota de contribució de 41.750 reals, a l'any següent les quantitats eren respectivament 477.900 i 44.190 reals.

L'ajuntament de 1853 ja compta, inclòs l'alcalde, amb dotze regidors, d'ells, dos tinents d'alcalde. Tots ells formen part dels 69 elegibles que tenia la població entre els contribuents.

D'altra banda l'economia de la vila és la típica de l'època: cereals, llegums, oli, un poc de vi, verdures i fruites en les terres al voltant de les fonts, morera i seda, etc. La diferència i ací intervindrà amb gran importància el ferrocarril serà l'arròs. Benifaio no té marjal, pràcticament només en determinades èpoques (de necessitat) i al voltant de terrenys amb aigua s'han fet plantacions d'arròs, però els llauradors de Benifaio posseïen grans extensions en termes veïns com Sollana, Almussafes, etc. que van provocar durant uns anys, fins al funcionament del ferrocarril de Silla a Sueca i Cullera, que l'estació

de Benifaio fóra la que més arròs enviara a València. En aquest aspecte és simptomàtic que existisca un carrer en la població anomenat Atarassanes, segons el Diccionari d'Alcover i Moll: assecador i graner d'arròs, on els propietaris traslladaven la collita. La creació de molins fariners en els voltants de l'estació del tren també fan tenen donen idea de la importància d'este cereal per a l'economia local.

L'apartat més popular i repetit de l'època van ser

les pedrades. Durant anys les agressions a passatgers, empleats i combois van estar a l'orde del dia. Unes vegades provocades per accions de ràbia o venjança, altres vegades per gamberrades o borratxeres, el cas és que la societat propietària del ferrocarril es dirigia a l'alcalde de la població perquè castigara als agressors i considerava que la corporació era massa permissiva amb els agressors. La veritat és que determinades actuacions arrancant vies o interrompent la normal circulació dels trens mancaven de justificació.

Com deia el procés d'expropiació de terrenys va generar no pocs conflictes que es van resoldre tard, mal i de mala gana. Els propietaris de les terres i llauradors de la zona que van vore com les seues queixes eren desateses quan no despreciades. La corporació municipal durant un període llarg de temps enviava a les autoritats i propietaris del ferrocarril peticions, queixes i reclamacions sobre diferents temes que en la majoria de casos queien en sac foradat i de les que hui en dia encara tenen efectes perniciosos. Per exemple, a l'any just de la inauguració del tram, el 12 de desembre de 1853, l'alcalde es queixa al Governador Civil que la via del ferrocarril impedia el curs lliure de les aigües rebudes per les pluges, destruint sembrats, formant barrancs i causant greus danys fins i tot per al ferrocarril. Quasi mai van ser ateses les queixes i diverses vegades els ponts de fusta van anar a parar barranc avall.

Les vies del tren també van provocar que el creixement del nucli urbà quedara esbiaixat. Al costat dret de la via només s'ubicaran empreses que vénen buscant la proximitat del ferrocarril i de l'encreuament de camins que les travessen. Actualment allí es troben els polígons industrials de la població i l'efecte barrera de la via planeja en la mentalitat dels habitants de la vila. L'any

150 ANYS DE FERROCARRIL A LA RIBERA DEL XÚQUER

1927, l'arquitecte municipal de Benifaió Emilio Artal Fos, segons arreplega Vicent R. Hernández Llàcer, al referir-se al creixement de la població afirma que aquest havia sigut concèntric amb vies radials perquè cap obstacle natural l'havia impedit fins a l'aparició del ferrocarril. José García Perpiñá, literàriament, arreplegava l'expansió urbanística de la població en el seu llibre "Estampas del

Benifaió antiguo" fa vint anys. Les previsions eren encoratjadores.

Ara estem en plena polèmica sobre la construcció de la via de l'AVE, no se si es tornarà a repetir la història, més val que no, però per a que determinades infraestructures avancen sempre hi ha algú, generalment el menys poderós, que s'endú les galtades ●

HOMENATGE DE L'ESCOLA SANTA BÀRBARA A ENRIC SOLER I GODES

Joan Ròdenas Abarca
Cap d'Estudis del C.P. Santa Bàrbara

Enguany es commemora el centenari del naixement d'Enric Soler i Godes (nasqué a Castelló de la Plana el 1903), pedagog, poeta i, sobretot, mestre que deixà una inesborrable empremta en tota una generació d'alumnes de Benifaio que actualment podem comptar entre uns 45 i 65 anys.

A la seua figura de mestre cal afegir la seua inquietud per la recerca de paraules, expressions i recuperació d'un vocabulari valencià que, en aquella època (anys 50, 60...), era una tasca molt compromesa i, fins i tot, arriscada, doncs de tots és sabut que el règim polític franquista no veia amb bons ulls tota llengua que no fóra el castellà.

Però el meu desig no és aprofitar aquest Programa de Festes per repetir el que molta gent de Benifaio ja sap d'aquell gran mestre; no obstant això, sí que mereix l'ocasió de fer un breu comentari a l'homenatge que professorat i alumnat de l'Escola Santa Bàrbara li hem dedicat al llarg d'aquest curs 2002-03.

Tot començà creant-se una comissió de professors que hauria d'organitzar totes les activitats. Aviat ens posàrem en contacte amb Paco Beltran, cronista de Benifaio, el qual no sols es congratulà per la nostra iniciativa, sinó que ens proporcionà suport documental, material fotogràfic, etc.

El treball, però, era nostre i havíem de motivar tots els alumnes, pares i mares. Calia trobar-ne una obra que fóra atractiva, lluidora i que es prestara a la desbordant imaginació dels xiquets. No hi hagué dubtes: eixa obra d'Enric Soler era el poemari titolat "Bestioles"; tots els animals

(insectes, aus, peixos, mamífers, etc.) tenen un encant irresistible en la ment dels més menuts i no seria difícil treballar i relacionar eixe món poètico-faunistic amb les àrees curriculars de la plàstica, el llenguatge, la poesia, el coneixement del medi, les ciències naturals, etc.

Cada aula, des d'Infantil de 3 anys fins al 2n-ESO, va triar una poesia i es posà mans en l'obra: la feina al voltant d'eixa poesia esdevingué molt diversa, a saber: expressió oral, expressió artística, anàlisi de la seua mètrica, rima, vocabulari emprat, metàfores, etc. Però allò que més lluidor i atractiu resultà, sens dubte, fou la representació artística i plàstica que en féu l'alumnat. Foren usades les tècniques més diverses: collage, aquarel·la, colors de fusta, puntillisme, estampació, plastilina, modelatge de figures animals, etc. Els passadissos de l'escola es quedaren petits per a exposar tants i tants treballs fets.

Però el vessant literari no es quedà curt: els nivells 5é, 6é i l'ESO van organitzar un "top ten" (les

HOMENATGE DE L'ESCOLA SANTA BÀRBARA A ENRIC SOLER I GODES

deu millors) i es dugueren a terme unes eleccions amb les quals l'alumne donava el seu vot a la millor poesia d'entre una llista de deu preestablides.

Com a colofó, la comissió organitzadora escollí els millors treballs realitzats i es procedí a la seua enquadernació, obra molt estimada i arxivada a

la Biblioteca del Centre i que constituirà el viu testimoni de l'homenatge i el record a aquesta emblemàtica persona.

Amb la mediació de Paco Beltran, tinguérem el plaer de rebre la visita del fill d'Enric Soler, el qual s'endugué una grata sorpresa i admiració al veure l'exposició instal·lada al Centre; no sols ell, sinó tots els pares, mares i públic en general es quedaren admirats pel treball realitzat.

La seua figura i la de la seua dona Dª Paquita, també mestra del Santa Bàrbara, han quedat molt vinculades a la nostra escola i al poble de Benifaïó, on seguim recordant-los moltes persones, amics, companys i deixebles seus, entre els que tinc l'honor d'incloure'm.

No vull rematar aquest escrit sense citar unes paraules del famós lingüista i gramàtic Carles Salvador, el qual digué refereint-se al nostre homenatjat:

"Enric Soler i Godes no és solament un brillant escriptor de diaris i hebdomadaris, els temes del qual són sempre interessants i llegits amb avidesa. Es també un notabilíssim poeta i un afanyós rebuscador d'arxius a la cacera de dates i dades. Enric Soler i Godes és, per tota la seua obra, un escriptor sempre transcendent" ●

LES FESTES MAJORS DE BENIFAIÓ FA 100 ANYS: 1903-2003

Francesc Beltran i López
Cronista Oficial de Benifaio

A mode de prolegomen

A hores d'ara encara coneguem poc del passat festiu del nostre poble; per exemple no sabem amb certesa com i quan van sorgir les festes majors tal i com ara són conegudes, amb les mudables advocacions religioses que van anar incorporant-se en el decurs del temps al calendari litúrgic, a més dels canvis produïts en quan la data de la celebració festiva. La festa major benifaionenca ha estat, però, immutable en això que fa a la dedicació patronal de santa Bàrbara, advocada contra els trons i la tempesta. Aquesta és una altra de les situacions singulars en què el santoral religiós d'una població, al qual es dedica la festa major anyal, no té a veure amb la dedicació patronal de l'església parroquial, que en el cas nostre està dedicada a sant Pere apòstol, patró del poble. L'actual incorporació de sant Pere a la festa major, en copatronatge amb santa Bàrbara, és una tradició recent, que s'ha tractat d'introduir de forma intermitent a partir dels anys 60, potser com a motiu de desgrec a la figura patronal de sant Pere, que fins fa tan sols unes poques dècades, era festejat només amb unes discretes festes al carrer que porta el seu nom, a banda les estrictament parroquials el dia propi de la festa -29 de juny.

Tanmateix, els canvis produïts en la data de celebració de les festes majors fins els nostres dies, han estat marcats pel ritme de vida concret d'una comunitat agrària, on s'ha superposat el calendari litúrgic o festiu sobre el calendari ordinari; així la divisió del temps marcada per les festes que dota el transcórrer dels dies d'una dimensió qualitativa, ha sofert un canvi en funció del temps d'ocupació predominant a la població, però on també acaba jugant-hi un important paper la climatologia pròpia de cada període festiu. Però en les societats avançades aquestes orientacions són encara més complexes, perquè conviuen principis d'organització diferents, això ha fet que moltes festivitats i per evitar el destorb en el ritme de treball, hagen sigut traslladades en funció de l'ocupació laboral majoritària; recentment preocupa i molt l'estacionalitat de les vacances proletàries, amb la minva de població que això representa per als actes festius d'una localitat, durant un període concret -el mes d'agost, sobretot.

Les festes

En una societat agrària com la nostra no resulta estrany el patronatge a una advocació del santoral religiós, que la pietat popular n'invoca la protecció en cas de tempesta: santa Bàrbara, verge i màrtir. Amb el temps la festa a santa Bàrbara va esdevenir la més important del calendari festiu benifaionenc, amb festejos que es feien el mateix dia de la seua festa -4 de desembre.

També el canvi de la data festiva ha estat una constant en les nostres festes majors: els benifaioners les hem anat trasmutant segons ha convingut amb el temps, les devocions, les collites i potser altres causes; el probable deslluïment dels actes festius a causa de la climatologia van fer canviar - no coneixem, la data concreta- la festa patronal a santa Bàrbara, des del dia propi de la seua festa el 4 de desembre, al dilluns següent del primer diumenge d'octubre, on va perdurar, almenys, fins l'any 1903. A partir, probablement, d'aquest any les festes majors es van traslladar al mes d'agost, on va quedar incorporada la festa a l'Assumpció de la Mare de Déu -popularment, Mare de Déu d'agost-, posteriorment van ser unes altres advocacions religioses les que van anar agregant-se, fins arribar a l'actual santoral festiu.

Els programes de festes

La pèrdua dels arxius històrics -municipal i parroquial- a Benifaio ens ha privat de conèixer com era el primitiu calendari festiu benifaionenc. A hores d'ara no hi ha cap constatació que ens pugui ajudar a saber com van ser les nostres festes. Sols a partir del segle XX, quan sembla que van començar a imprimir i distribuir-se entre el veïnat la programació festiva anual, el programa de festes es converteix en gairebé l'únic testimoni que comptem per tal de fer-hi una aproximació a la programació festiva. Caldrà destacar com pot

IMATGE ORIGINAL DE SANTA BÀRBARA, PATRONA DE BENIFAIO, QUE ES VENERAVA A L'ESGLÉSIA FINS A L'ANY 1903. (1903)

resultar d'interessant la conservació d'aquells senzills primers programes emesos amb motiu de les festes majors, i que van ser tan poc valorats i igualment conservats; solament uns aïllats exemplars recuperats ens poden ajudar a esbrinar els diversos aspectes sociològics de la nostra població: les formes que tenien els veïns d'entretindre's, els esdeveniments que afecten la festa, l'evolució de les tradicions i sobretot les diverses advocacions religioses que són qui van marcar l'espai festiu per excel·lència.

La conservació del programa de festes de l'any 1903 -d'ara fa cent anys, precisament- constitueix la base d'aquest intent d'aproximació festívola, que potser hauriem de tractar de completar el més aviat possible. Les festes de 1903, que encara es celebraven a l'octubre, van anar acompanyades d'un excel·lent -per a l'època- llibret de les festes, que com era habitual solament comptava amb la relació dels actes que anaven a fer-se. No va ser, però, l'única novetat d'aquesta publicació que va anar il·lustrada amb quatre fotografies, les primeres que es van fer, segons que vaig sentir dir als vells, sobre els diferents aspectes urbanístics del poble, i que ara reproduïm novament com a mostra representativa d'aquella anyada. Hem de destacar que no fou fins ben avançats els anys 50 que els llibres de festes benifaionencs van incorporar fotografies de nou.

El programa de 1903, imprés a València a la popular impremta de J. Vila Serra, conté una artística portada, i un total de 10 pàgines, comptant-hi les quatre làmines fotogràfiques; mesura 21 x 12 cm.²

Les festes majors de l'any 1903

Benifaió tenia per aquells anys, poc més de 4.000 veïns; l'alcalde era Francisco Andreu Rovira, el secretari

ANTIGA CASA DE LA VILA, ON SOBREIX LA TORRE ARAB
DITA "DE LA PLAÇA" O "DEL POBLE", (1903)

de l'ajuntament Marcelino Rubio de la Presilla, i Juan Domínguez i Vicente Moner, rector i coadjutor de la parròquia respectivament.

El 1903 a Benifaió feia 51 anys que havia arribat el ferrocarril; 31 anys que havia quedat lliure del senyoriu emfitèutic dels Falcó; 19 anys que s'havia inaugurat la plaça de bous; 15 anys que funcionava el Casino de l'Agricultura, Indústria i Comerç (casino dels rics); 8 anys que s'havia fundat la Societat Cooperativa Agrícola, i que s'inaugurà el tram de ferrocarril de via estreta (Font de l'Almaguer); 3 anys que estava en funcionament una central elèctrica, i que havia estat fundada la secció local de l'Adoració Nocturna; l'any abans la banda de música havia participat en el certamen de la Fira de Juliol de València; etc. Aquest quadre sinòptic pot ajudar a fer-nos una lleugera idea d'aquell Benifaió de 1903, fa només 100 anys.

Les festes majors d'aquell any, que l'ajuntament i el veïnat dedicaven a santa Bàrbara, duraven del 9 al 14 d'octubre; en destaquem els actes següents:

Festa a sant Roc

El dia 9, era la vespra de la festa que dedicaven els veïns del carrer de Vela a sant Roc, amb vol general de campanes, i a la nit balls populars.

A l'endemà dia 10, festa a Sant Roc, a càrrec dels mateixos veïns del carrer de Vela, que la celebraven amb volteigs de campanes, disparada de morterets, i la missa solemne amb sermó a càrrec de Vicente Moner, coadjutor d'aquesta parròquia. Ja a la vesprada hi havia la processó amb la imatge del sant de Montpeller, advocat de la pesta i malalties contagioses¹, que finalitzava, no podia ser d'altra forma amb un "bonic castell de focs artificials", a càrrec del pirotècnic local José Muñoz.

Festa a santa Bàrbara, pels veïns del carrer de Trullàs

No hi havia massa dies per entretenir-se, així que el mateix dia 10 ja començava la festa que els veïns del carrer de Trullàs dedicaven a santa Bàrbara, i que aquest any presentava la novetat d'un "extraordinari enllumenat elèctric"², a banda dels coneguts volteigs de campanes, disparades, i una "serenata" a càrrec de la Banda de Música local³.

LES FESTES MAJORS DE BENIFAIO FA 100 ANYS: 1903-2003

El dia 11 de matí finalitzava la festa del veïnat del carrer de Trullàs a santa Bàrbara, amb la missa solemne i sermó, disparada de morters i castell de focs artificials, a càrrec del pirotècnic de Manises Salvador Costa⁶.

Festa a santa Bàrbara, a càrrec del municipi

També en el mateix dia 11 començava la festa principal, la "festa grossa" o la "festa del poble" segons la terminologia popular, a santa Bàrbara a càrrec del municipi, amb els corresponents vols generals de campanes, dianes per les bandes de música i disparada de morters.

Però potser l'acte més original d'aquestes festes de fa 100 anys començava a les quatre de la vesprada, es tractava d'una "gran cavalcada històrica i artística", que havia organitzat el pintor local Vicente Martínez Gascó⁷, amb l'ordre següent que detallem a causa del seu interès:

- Genet amb l'escut de Benifaio
- Quatre genets amb vestits d'època
- Dolçainers
- Banda de música
- Gropes de varies èpoques
- Dos genets d'època
- Carro de l'Amor
- Gropa de xiquets
- Quatre genets d'època
- Carro al·legoria d'Espanya
- Un rei d'Espanya
- Quatre genets d'armes muntats
- Carro al·legoria a Benifaio
- Quatre genets vestits de macers
- Carruatge de l'ajuntament
- Banda de música

A les deu de la nit, vetlada a càrrec de les bandes de música local i l'Artesana de Catarroja, en la plaça Major. En finalitzar un "magnífic castell de focs artificials", a càrrec del pirotècnic de Manises Salvador Costa.

A l'alba del dia 12, diana pels dolçainers i les dues bandes de música, amb volteig general de campanes, i disparada de morters.

A les 9 del matí missa solemne a santa Bàrbara, amb el càntic de l'Avemaria del mestre Salvador Giner, acompanyat d'orquestra, i panegíric a càrrec del coadjutor de Sueca, Rafel M. Tarín⁸. L'església

lluïa un enllumenat i ornamentació extraordinàries. Durant la celebració de la missa, i segons era costum, es van disparar morters.

Al migdia, novament, més disparada de morters.

Donat l'èxit de la "cavalcada històrica i artística" celebrada el dia anterior, a les quatre de la vesprada es tomava a repetir, aquesta vegada com a "batalla de flors".

L'esforç artístic i econòmic que s'havia fet, havia que amortitzar-lo al màxim.

A les set de la vesprada es va fer la processó general en honor de la patrona de la població santa Bàrbara, presidida per l'ajuntament i autoritats locals, a l'entrada de la qual s'anunciava una "gran traca amb llums de colors".

A les onze de la nit, finalitzaven les festes majors a santa Bàrbara amb un "gran castell de focs artificials", a càrrec del pirotècnic Juan Espiau, del carrer Sagunt de València, en competició amb el fet el dia anterior per Salvador Costa. No sabem, però, qui hi guanyà.

Els següents dies 13 i 14 d'octubre, hi va haver serenates per la banda de música local i corregudes de vaquetes a la nit, aprofitant un innovador enllumenat elèctric extraordinari.

Epileg

Aquesta relació de les festes de fa cent anys, podria fer-nos reflexionar, i també veure cap on anat la festa: vegem com de les festes actuals han desaparegut les cavalcades, i també els castells de foc nocturns, totes dues amb una forta tradició fins fa unes dècades; també les vaquetes, ha minvat l'afecció musical que antany ocupava bona part de la programació festiva, etc. La festa encara es feia a l'octubre, encara que potser fos a partir de l'any següent quan es traslladà a l'agost; coneixem per l'existència d'un programa de l'any

FACANA DE L'ESGLÉSIA PARROQUIAL DE SANT PERE APOSTOL, AMB ELS CARROS DEIXATS A LA VORA (1903)

LES FESTES MAJORS DE BENIFAIO FA 100 ANYS: 1903-2003

1912, que ja es feien en la segona quinzena d'agost.

D'aquelles festes que es feren el 1903 no trobem cap menció a la festa dels "fadrins" a la Divina Aurora, que potser aleshores no es feia coincidir amb les festes patronals, com ocorria amb la festa de "les fadrines", a la Divina Pastora; tampoc no s'hi diu res sobre el festeig popular conegut com el "pato", potser l'octubre no era massa adequat per mullar-se darrere d'un ànec a la font de la Carrasca; les advocacions religioses es centraven

LLACUNA FORMADA PER L'AGÜJA NASCUTA DE LA FONT DE LA CARRASCA, APROFITADA PER LES BENIFAIONERES COM A SAFARIIL, ENCARA SENSE URBANITZAR. LES DONES FEIEN LA BUSADA, AGENOLLADES, DAMUNT DE LES PEDRES DE LA VORA, (1903)

solament amb santa Bàrbara i sant Roc. En resum: les advocacions patronals que ara coneguem han estat introduïdes dins les festes majors fa menys d'un segle, i també alguns dels actes considerats

de temps "immemorials". També la festa dedicada a sant Roc pels veïns del carrer de Vela, no deuria comptar amb una massa llarga tradició dins les festes majors, ja que el carrer de Vela començà a construir-se a finals del segle XIX. El carrer de Trullàs, que té el seu patronatge en santa Bàrbara, data de finals del segle XVIII, de quan potser començà la festa pel mateix veïnat. No resulta sorprenent que alguna de les tradicionals festes de carrer hagen estat, en algun cas, l'embrió de les festes majors del poble. No obstant, tot això encara se'ns fa prou difícil d'esbrinar ●

Notes

- 1 El patronatge eclesiàstic de sant Pere a Benifaio és inqüestionable; l'any 1436 Gonçal Peris de Sarrià pintà un retaule dedicat a sant Pere per al presbiteri de la primitiva església.
- 2 Hem de destacar la similitud amb el programa de festes de Solana del mateix any 1903, que va ser imprès a la mateixa impremta.
- 3 Tampoc no hi ha cap menció als tipics "roquets", que acompanyen la processó.
- 4 Potser com a deferència amb el carrer de Trullàs, ja que als afores s'hi trobava la primera central elèctrica.
- 5 Banda de música "la Primitiva", de Benifaio.
- 6 Costa passà a residir a Benifaio on, desgraciadament, va morir l'any 1912 a causa d'una explosió pirotècnica, precisament el 15 d'agost, festa de la Mare de Déu.
- 7 Aquest pintor, poc conegut, pintà l'any 1876 el retasagrarí de l'església, ara parcialment recuperat.
- 8 Havia nascut a Solsona l'any 1867, fou coadjutor de la parròquia de sant Pere a Sueca, on publicà El tesoro de Sales (1902), i altres publicacions. Morí a Sueca el 1947.

CAMARIÑAS, CRÒNICA NEGRA

Teresa Juan-Mompó i Rovira

Periodista

Al novembre del 2002, un enorme buc petrolier carregat amb 77.000 tones de fuel es va enfonsar davant les costes gallegues. A la Costa da Morte. El nom, 'Prestige', tots el recordem. Des d'aleshores fins ara, la informació relativa a aquesta tragèdia ha ocupat milers de pàgines de periòdics, nacionals i estrangers, i centenars de minuts en les programacions d'emissores de ràdio i de televisió.

Hi ha també un lloc per a la nostra crònica local. I és aquest. A través d'aquestes pàgines volem donar a conèixer la nostra experiència, tot el que açò ha suposat per a nosaltres, un grup bastant heterogeni integrat per vint-i-dues persones, la majoria benifaioneres.

En la vesprada del dia 30 d'abril, vespra del Dia del Treballador, més de quaranta persones ens concentràvem davant de les portes de l'escola Santa Bàrbara. Podíem haver protagonitzat una manifestació reclamant més diners per a l'escola pública, però no. Estàvem esperant un autobús. I ens desesperàrem un poc quan ens digueren que, en el seu trajecte de

Carcaixent a Benifaio, s'havia perdut i que portava retard. "Què passarà, doncs, en el recorregut que ens haurà de dur a Camariñas?", ens preguntàrem alguns. Afortunadament, en eixa "segona part" del viatge no va passar res.

De les més de quaranta persones que esperàvem l'arribada de l'autobús, la meitat eren acompanyants. Ens ajudaren a carregar les motxilles i maletes a l'autobús i a pujar al portaequipatge els caixons amb verdures que la Cooperativa Hortofructícola ens havia donat perquè els lliuràrem com a obsequi als veïns de Camariñas.

Camariñas és un xicotet poble pesquer que és molt conegut per l'artesanía dels boixets. En les nostres passejades vespertines pel port, era fàcil veure as

palileiras assegudes al carrer movent incansablement les seues mans per teixir els encaixos, mentre conversaven entre elles i amb els vianants.

Camariñas era la nostra destinació. Poc temps després de l'accident del 'Prestige', l'Ajuntament de Benifaio es va posar en contacte amb el Concello de Camariñas per conèixer de primera mà què havia passat i quines eren les seues necessitats. Camariñas (juntament amb Muxia, Corme, Laxe, Baldaio i Malpica) ha sigut un dels pobles on més ha afectat l'enfonsament del petrolier: poble de percebeiros i mariscadors, molts veïns d'aquest municipi han hagut d'amarar les seues barques i dedicar-se a altres coses. Alguns han participat en els treballs de neteja, d'altres miraven com netejaven els voluntaris...

Tomem al viatge. Eixírem cap a les huit de la vesprada i arribàrem a Camariñas cap a les deu del matí. Com que no èrem un grup nombrós, teníem la possibilitat d'ocupar cada un dos seients, cosa que ens va vindre molt bé en el viatge d'anada, ja que passàrem tota la nit dalt de l'autobús. Paràvem cada dues hores sense excepció. I els conductors ens feien baixar de l'autobús, sense importar-los si estàvem en el millor moment del nostre somni (cosa difícil, donat que no eren uns seients massa confortables).

En arribar a Camariñas (aplegàrem un poc més tard del que estava previst), ens guiaren a l'hostal on hauríem de desdejunar-nos i sopar cada dia. Ens prenguerem un cafè amb llet i algunes pastes i, sense dilació, anàrem a la Casa de la Pedra, on haviem de dormir. La Casa de la Pedra és el centre cultural de Camariñas: un edifici no massa vell però molt viscut. Els responsables de Camariñas decidiren dividir el seu gran saló d'actes en tres cambres. Allí han estat allotjant els voluntaris.

Matalassos i més matalassos, l'un al costat de l'altre, i un xicotet corredor que igual servia com a zona de pas que com a improvisat vestidor. Juntament amb nosaltres, a la Casa de la Pedra hi havia dos grups més de voluntaris, tots ells provinents d'Extremadura.

Portaven ja un temps quan nosaltres hi arribàrem i coincidirem amb ells en les platges i també en les passejades i eixides nocturnes pel poble.

La Casa de la Pedra era també el 'centre neuràlgic' d'organització dels voluntaris. De matí, al voltant de les 7.30, començaven a arribar-hi els encarregats del repartiment d'impermeables, granotes de protecció blanques, botes, caretes, etcètera. Allí ens vestíem, just després d'haver-nos desdijunat, i des d'allí eixíem, en l'autobús, cap a les platges.

Una vegada arribàvem a la platja, es posava en marxa l'operatiu dels voluntaris. D'una banda, estaven els 'mans netes': voluntaris que, bé perquè no poden fer esforços, bé perquè han de fer de reporter gràfic, bé perquè els ha tocat, no s'embruten (encara que tots acabàvem tacant-nos de manera irremediable), perquè no es dediquen a la neteja de les platges sinó a l'assistència dels que sí les netegen. S'encarreguen de 'precintar' els vestits dels voluntaris, posar-los i llevar-los les ulleres i la careta, donar-los aigua; de netejar-los si, accidentalment, es taquen la cara amb fuel, d'ajudar-los si tenen qualsevol problema o volen eixir un moment de la platja per satisfer les seues necessitats també de despulgar-los una vegada acabada la jornada de feina a la platja.

Els més coneguts, no obstant això, són els 'mans brutes'. Mans i cossos, perquè una vegada entres en la platja és inevitable no embrutar-te. Sobretot si estàs agenollat rascant i rascant les pedres o si t'encarreguen moure les roques per arregar el fuel que s'amaga sota aquestes. Com podeu pensar, ni és fàcil, ni agradable. Però el bon ambient i l'agradable tracte d'organitzadors i voluntaris fan el treball menys pesat.

Els 'mans brutes' netegen i netegen, amb xicotets rascadors improvisats, amb les mans..., tracten d'arregar la major quantitat de xapapote possible,

cosa que es fa més difícil cap al migdia, quan el sol comença a calfar el fuel i aquest comença a fondre's i esdevé una substància viscosa i apegalosa que s'adhereix als guants. El sol també es fa notar sota els impermeables: completament coberts de cap a peus amb l'impermeable de plàstic, botes d'aigua i guants de goma, els voluntaris esperàvem amb impaciència l'arribada de la pausa per a esmorzar i, com no, el final de la jornada, cap a les 15:30 hores, per a dinar i anar a dutxar-se.

Tots els dies, a excepció de l'últim, dinàrem a la platja. Només acabar la jornada, els 'mans brutes' feien cua mentre els 'mans netes' llavaven amb gas-oil les botes i tallaven els vestits protectors per tirar-los a dipòsits especials. Una vegada alliberats de part del vestuari de protecció, els voluntaris pujaven al lloc de recepció, on es repartien bosses amb entrepans, suc, empanada i fruita.

Dinàvem allí, asseguts en terra i compartint el menjar amb les gavines, que acudien per menjar allò que ens sobrava. Dinàvem rapidet, perquè sabíem que després, ens esperava una dutxa reconfortant al poliesportiu de Camariñas.

A la nostra platja hi havia també un grup de voluntaris mallorquins amb els que fèrem especial amistat a força de passar els dies (i part de les nits) junts.

Els voluntaris balears són els més nombrosos a Camariñas. Des del novembre fins fa poc (just després que Jaume Matas guanyara les eleccions al Govern Balear), cada setmana arribava a Camariñas un grup diferent de voluntaris. Entre ells hi havia professionals que havien decidit prestar els seus serveis allà per tal d'ajudar els gallecs en l'organització del treball: com ara bombers o responsables de brigades de protecció civil. A més a més, havien desplaçat a Galícia vehicles propis, 4x4, per facilitar la mobilitat dels voluntaris. Comptaven, doncs, amb prou experiència en les tasques de neteja, i foren ells els qui ens ajudaven i ens deien com fer les coses.

Bona part d'aquests voluntaris ja havien vingut alguna vegada a Camariñas, on el govern balear tenia llogats

CAMARIÑAS. CRÒNICA NEGRA

una sèrie d'apartaments per tal d'allotjar els voluntaris que venien des de les Illes.

També hi trobarem un grup de voluntaris castellonencs, amb els quals a penes coincidirem perquè treballaven en una platja diferent de la nostra. I amb un grup d'Alcalá de Henares.

Potser, allò que més recordem del viatge és l'arribada a la platja, l'1 de maig de matí i el primer contacte amb les taques de fuel. Més que taques, una capa negra que cobria la platja i tenyia, fortament, les roques de la costa. D'una banda, per la impressió que ens va causar, puix feia molts mesos que sentíem en

les notícies que la costa gallega ja estava neta. D'altra banda està la sensació d'impotència i la indignació de molts de nosaltres, en veure tot el que queda per fer i com de difícil és retornar el paisatge gal·lec al que era abans. De vegades sentíem que allò que fèiem era inútil, perquè a l'endemà, per molt de fuel que haguérem llevat el dia anterior, la platja tornava a estar coberta de petroli. No obstant això, les converses amb alguns veïns de Camariñas, ens encoratjaven: "Mai no estarem prou agraïts pel treball que heu fet els voluntaris". També els comentaris dels voluntaris mallorquins que havien viscut la catàstrofe des de l'inici, ens feia entendre que s'ha fet moltíssim i que el que nosaltres vam veure en els nostres dies a Camariñas era la mínima expressió del que s'havia concentrat en aquelles platges (s'hi han retirat més de 1.000 tones de fuel).

Però, també ens arribaren altres missatges, com ara que molts veïns es fregaven les mans en veure'ns

treballar, mentre ells s'embutxacaven una subvenció que superava, de molt, els seus ingressos habituals aconseguits amb la pesca.

Nou mesos després de la catàstrofe, encara hi ha moltíssim a raure. Les conseqüències de l'enfonsament del 'Prestige' continuen ocupant espai en periòdics i informatius. Encara hui, arriben diàriament vessaments de petroli al litoral de Camariñas. És cert que hi ha platges que estan netes, però també és cert que el fuel encara contamina la costa, no sols la gallega; hi ha xapapote a la donostiarra platja de La Concha, i també en les platges càntabres i asturianes; hi ha platges que s'han cobert amb sorra neta duta d'altres platges, per sota de la qual roman un estrat de xapapote; hi ha encara molta necessitat d'ajuda.

Eixe és el missatge que llancen des de Galícia organitzacions com Burla Negra i Nunca Más i alguns ajuntaments, com el de Camariñas. Però no és el que ens arriba a través dels grans mitjans de comunicació. Fins i tot, i a pesar de les peticions dels concellos afectats, la Xunta de Galícia va decidir el passat mes de juny suspendre l'operatiu de neteja de les platges amb voluntaris. Per contrarestar aquesta decisió, els ajuntaments que compten amb platges contaminades, estan començant a organitzar equips de treball formats per voluntaris.

Nosaltres, tots els que hem viscut a peu de platja la realitat de la catàstrofe del 'Prestige', encara que sols per uns pocs dies i prou de temps després de l'arribada de la marea negra, ens hem quedat amb ganes de més. Amb ganes de més, sempre que fèrem falta, clar. Hauríem preferit, com és obvi, haver anat a Camariñas per fer turisme. Però no ha sigut així ●

BENIFAIÓ DÓNA EN EL BLANC

Teresa Juan-Mompó i Rovira
Periodista

Fa aproximadament un any i mig, Salvador Canet March, va ser el protagonista d'un homenatge merescut. El Club de Tir Olímpic de Cullera va organitzar aquest acte, amb el qual volien recordar la trajectòria d'aquest tirador que va nèixer al carrer Tenòrio de Benifaió ara fa

huitanta anys. Canet, que va deixar la competició al 2001, va rebre aleshores una placa i va compartir amb companys i amics la satisfacció per l'homenatge. Membre d'aquest club en els seus darrers anys de carrera, Canet ha passat també per altres equips, com el de València, el d'Alzira i el de l'Horta Sud. Són molts els anys que ha dedicat a aquesta disciplina esportiva des que va començar a practicar-la a l'any 1958.

L'afició li ve de família: "Tenia un tio que era caçador i em portava amb ell quan eixia a caçar. Així m'entrà l'afició per l'escopeta, tot i que després em vaig donar compte de què la caça no era per a mi", ens comenta. Als diu anys va empunyar, per primera vegada, un arma. Era un rifle d'aire comprimit. Però, la caça de pardalets al Mas dels Foressos, no el va acabar de convèncer i així va ser com inicià el seu camí en l'especialitat de tir olímpic.

Al llarg de la seua vida esportiva, Canet ha arribat a tindre sis armes (tres pistoles i tres carabines). Conserva encara la primera pistola que va gastar, però les altres armes les va lliurar a la Guàrdia Civil quan es va retirar definitivament. Els trofeus que omplien les prestatgeries de la seua casa del carrer Miguel Hernández ens donen una idea dels èxits aconseguits per aquest veterà tirador: "Tinc més de quatre-centes copes i trofeus". No obstant

això, el que recorda amb més il·lusió és el que va rebre de mans dels seus companys d'Almussafes el 12 de maig de 2002. Canet, fins i tot, va estar nominat per a anar a les Olimpíades de Barcelona com un membre més de l'equip espanyol però circumstàncies personals el van apartar d'aquesta oportunitat.

El Pla de les Clotxes ha sigut, tradicionalment, el lloc d'entrenament d'aquest esportista que anava a practicar escortat per la Guàrdia Civil: "Anàvem junts a tirar, allà on està el pantà d'espioca". Des de distàncies d'entre 50 i 100 metres, tractaven de fer tots els blancs. Així, les forces de seguretat controlaven de prop Canet i vigilaven l'ús de les armes i la pólvora, alhora que aprofitaven per fer pràctiques de tir en companyia de l'esportista. "Hi

havia molt bona relació. Encara tinc bona amistat amb els comandaments de la Guàrdia Civil d'Almussafes", ens explica. De vegades, també es reunien a l'antic llot del Túria, front a les torres de Serrans, on tradicionalment, els tiradors disposaven d'un espai reservat a la pràctica d'aquesta disciplina esportiva.

La camaraderia és per a Canet la nota destacada de la relació que es va crear entre ells i la resta de tiradors de la seua generació. Aleshores hi havia un bon equip de tiradors olímpics al poble, "però estava dispers". "Hi havia molta afició, però no sé

BENIFAIO DONA EN EL BLANC

perquè ha desaparegut". Tant és així que recorda que tenien l'intenció de crear un camp de tir en condicions, on poder anar a entrenar: "Alfonso, el municipal, i jo anàrem un dia a parlar amb l'alcalde per veure si això es duia avant, però no es va fer".

Hui en dia, Canet fa dos anys que no toca una arma. "Sols en tinc una i la tinc aguada al traster. Supose que si

haguera de gastar-la, per força major, abans em farien alguna cosa que la trobaria", ens comenta. Es considera "pacífic a més no poder" i no entén com en els Estats Units d'Amèrica es permet la tinença d'armes amb tan poc de control: "Em sembla una mala cosa que tinguem tots armes, crec que això hauria d'estar més controlat". Veu amb molts bons ulls el futur de la disciplina de tir: "Hi ha molta joventut que promet i supose que deixaran als nostres en un molt bon lloc".

I coses del destí, al mateix Benifaio trobem una jove promesa que pren el testimoni dels tiradors veterans i porta als més alts nivells de competició el nom del nostre poble. És Jesús Piquer Campos.

Té dihuit anys i porta des dels dotze tirant. Practica la modalitat denominada fossa olímpica, a la qual ha arribat després de passar per la pràctica del tir olímpic.

A l'igual que a Salvador Canet, un familiar li va inculcar l'estima per aquest esport. En aquest cas va ser son pare qui, des de la seua pròpia experiència, va encoratjar el xiquet a sostindre amb

les seues mans una pistola i aprendre a tirar. Després va canviar la pistola per l'escopeta i es va interessar per l'esport conegut popularment com a tir al plat. Pertany a la Federació de Tir Olímpic de la Comunitat Valenciana i en poc de temps farà les proves per entrar a l'equip nacional. Aquesta és la seua il·lusió: "Porte molt de temps preparant-me per a superar les proves i entrar a l'equip nacional. Així podria participar en les Olimpíades". I després, què hi ha després d'haver aconseguit anar a les Olimpíades?, li pregunta. "Guanyar-les. I després de guanyar-les, tornar-ho a fer", respon amb rotunditat.

Jesús Piquer competeix, encara, en la categoria junior. No serà fins els 21 anys quan passarà a la categoria absoluta. Per ara compta amb importants guardons: guanyador del Campionat Provincial de València, bronze al Campionat d'Espanya i al Campionat d'Espanya per equips. Recentment, al mes de juliol ha participat també a la Copa del Rei, celebrada en Alacant. "He competit en tota Espanya, excepte en A Corunya. Però participaré en la competició d'allí dins d'un mes".

Cada una de les competicions en les quals participa comporta moltes hores de preparació. Jesús Piquer dedica entre tres i quatre hores diàries a entrenar. No sols a tirar, també fa natació, corre i es prepara físicament en un gimnàs. "És una disciplina molt dura. Necessites estar molt preparat, estar en forma". Un altre dels requisits és la capacitat de concentració: "Has d'estar molt tranquil per poder pujar dalt d'una cantxa i trencar tots els plats. Hi ha molt de nivell i has d'estar molt concentrat i molt tranquil", explica.

A Piquer li agrada la fossa olímpica perquè és relaxant. A més a més, no li agrada matar animals i és per això que no s'ha dedicat al tir a colom ni al tir a guatlla. Però, la fossa olímpica té també els seus inconvenients: "A València és un esport molt poc conegut. Es coneixen més el tir a colom

i a guatlla. Just al contrari del que passa a l'estranger, on la fossa olímpica està molt més reconeguda". A conseqüència d'açò, els tiradors pateixen moltes mancances, com ara l'escassetat d'instal·lacions, que obliguen a Jesús i a altres tiradors de la Ribera a traslladar-se diàriament a poblacions com Xest per a poder entrenar en condicions.

En l'actualitat, sembla que aquesta modalitat va guanyant adeptes i compta amb una miqueta més de suport institucional: "Ara està molt recolzat per la Generalitat Valenciana. Si despuntes una miqueta, de seguida trobes el suport de moltes cases comercials". En el seu cas, compta amb l'esponsor de l'empresa Explosivos Riotinto, que li regala cartutxos cada vegada que aconsegueix quedar en llocs de pòdium.

Per a Jesús Piquer, el model a seguir com a esportista està molt prop: al veí poble de Sueca. A la capital de la Ribera Baixa viu el seu entrenador,

Salvador Narbona, un esportista que als trenta-cinc anys es manté en primera categoria. Per a Piquer, Narbona encarna tot allò que a ell li agradaria ser ●

REGIDORIA DE SERVEIS SOCIALS

"La única discapacidad que hay en la vida es la actitud negativa". Scott Hamilton

EXTRANJERÍA

Tu Cristo es judío,
tu música es negra,
tu coche es japonés,
tu pizza es italiana,
tu gas es argelino,
tu café es brasileño,
tu democracia es griega,
tus vacaciones son caribeñas,
tus cifras son árabes,
tus letras son latinas...

¿Y todavía te atreves a despreciar a tu vecino porque dices que es extranjero?

SALIR DE UNO MISMO

El amor nos pide lo mismo que la muerte: salir de nosotros mismos, superar nuestras propias fuerzas, dar de nosotros algo que aún desconocemos.

Roger Garaudy ●

chst fff chstffst d chstgffst chst ttrch
 achzchcht affi ychffi it ch dnt affi fff zchffi
 d chz it it ch a ft zchft. ztr chstfckzchz chz it chffi
 chffek fch chffi fchchffstzchcht d chst zt affi it ch
 fch afflz fch dtr chctt dnt chst fffcttch
 fffchffuffff fff it ch dnt fch ztckstzch chst ch affi
 chffffgtr fffcttnt it zff ucluffff fffctckz chfffi
 chct it tff: it chffffichst ychffi it ch chctuffi
 chffffaffi chzchffi it zch ch fff dnt fffff affckz chffek
 ch fffckstzch d ytr ztch dnt fch ztckstzch q it chffek it
 tnt chchffst: it chz it dnt chffff fffctchctt
 dnt q ztr fnt z chffctchcttffff ychffi it ch fffch
 tffzffz chffi d chz it ch chstfckzchcht it
 zchz tntzch chffek fffctckz dnt gchffctt it
 affctt fffchz chffctffaffi ztr chfch ytr ztch d
 chffftt zch it uat gtr zffctch ztff affft fnt
 chffct fffft chst it fch zchz tntzchcht stff it fffctck
 chffft fffct it it fch ytr fffctch dnt gtr zffctchzchz
 chffftchzch chstfffttchchffch fch ztckstzch chst ch dntztr
 ztr tffffchct fchdch chg tffchz it z chffctch ztr fch chffz
 chffek ych it ch tfffttchctch it ch fch tff
 gff gchz chstfffttchcttffffctz stff it
 fffzchctch it zff q it ych ttr gchff ch ztr

Relats i Poemes

RECULL I RECORD D'ABANS del meu poble BENIFAÍO

Maria Dolores
Gómez i Machí

Encara de matinada o amb la claror puntejant es desperten els veïns per anar a treballar.

Amb uns grapats d'aigua fresca es llaven la cara i mans, amb la tovallola s'eixuguen allò banyat.

I es pentinen 'els' cabells passant la pinta pel cap.

Després entren dins l'estable lloc on s'allotja el bestiar.

En el pessebre o el sarrió¹ mengen eixos animals.

APARÉELA L'HOMME A L'HACA:

En el cap de l'animal nugat porta el cabeçó que li'l lleva o be, li'l deixa.

Li col·loca el collaró o collaró i forcasset per a enganxar-lo al forcat per quan tinga que llaurar.

Per malaltia o defensa li col·loca la collera que du nugada el mantinet.

Després li posa el selló que li'l subjecta amb la sinxa².

I té també la sèllela, on van els timons enganxats, que la canvia pel selló

per a quan té que llaurar, fer cavallons, xarugar...

MOLT ABANS...:

Li posava al llom l'albarda, damunt els aixavegons que usa per a carregar.

I la sarria pel burret.

Passa per damunt les anques de l'animal la retranca.

Esta porta unes cadenes que es diuen els aixaderos, els quals van cap a les barres fins aplegar a la punta;

fot per a frenar el carro.

Quan enganxa l'haca al carro passa per dalt del selló de la bèstia el corretjot.

Després enganxa els tirans:

van des del començament de cada barra del carro fins al collaró ells arriben.

Enganxa les barrigueres :

primer passa la de tires, després passa la de barres.

Des del selló al collaró i fins a la cabeçada es per on van els ramals.

Per a fer soles a la terra ell carrega dalt el forcat;

el qual està compost per:

els ramals, timons, cameta, dental, rella, tascó, esteva, i el ferren amb la maceta, que la porta penjadeta el collaró en l'espada.

La terra llaura amb l'aladre;

per a obrir els soles/la rella, i la neteja el rastell.

Per a labors mes profundes que requereixen guaret, utilitza la xaruga.

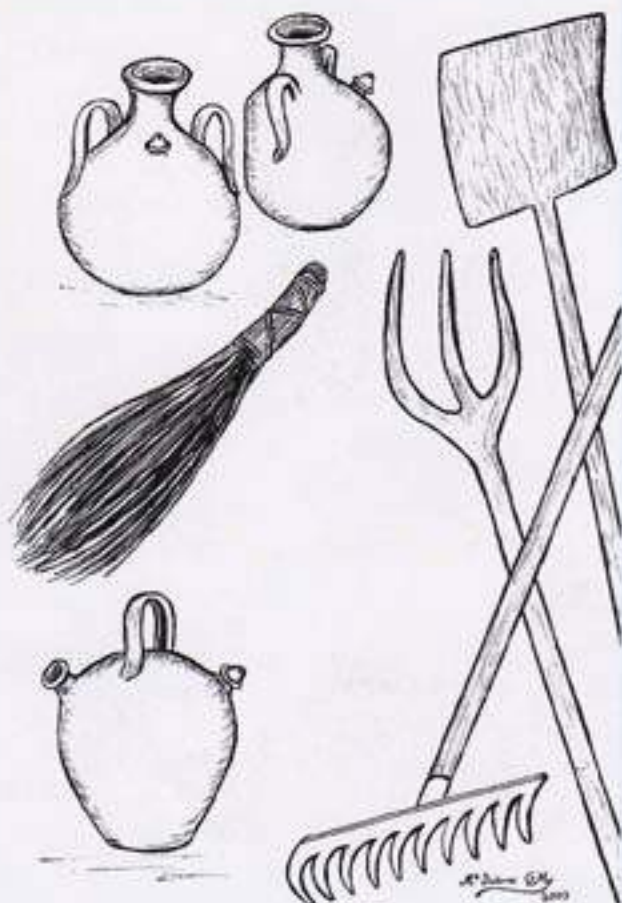
Segons el guaret que vol ell enganxa un animal, a voltes dos i al tres tres.

Se'n porta l'entauladora per aplanar el terreny per a quan té que entaular.

I anivella amb la tragella, que alguns li diuen trugilla.

Es guardada dins l'estable tota aquesta ferramenta que a continuació us relate :

l'aixadó, el Higo, l'aixada, la cabassa, l'aixadell, lligona, fes, podadora, destrat, ganxos, l'escarpell,

RECULL I RECORD D'ABANS
del meu poble BENIFAIO

el cabàs i l'aixadella.

Sega menjar per a l'haca amb la dalla i la corbella;
desbrossa amb el corbellot;

usa per a desbarbar:

corbella de desbarbar.

Cadascuna se l'emporta quan ell la té que gastar.

Cap a l'era este se'n duia:

garbell, pala, forca, rascle, colador, trill i el ramàs.

Cap al camp també se'n porta;

algun sac i alguna saca per si eixos li feren falta.

Fa la dona l'esmorzar,

i si se'n va tot el dia li posa també el dinar.

Tot dins del saquet de tela, la mescla amb l'entrepà;

ho acorruca amb la veteta donant-li alguna volteta

ho deixa molt ben nugat.

Amb aigua ompli la botija que guarda dins del cistell,
per a tindre aquesta fresca per' aplacar-li la set.

El gos darrere del carro acostuma anar al camp.

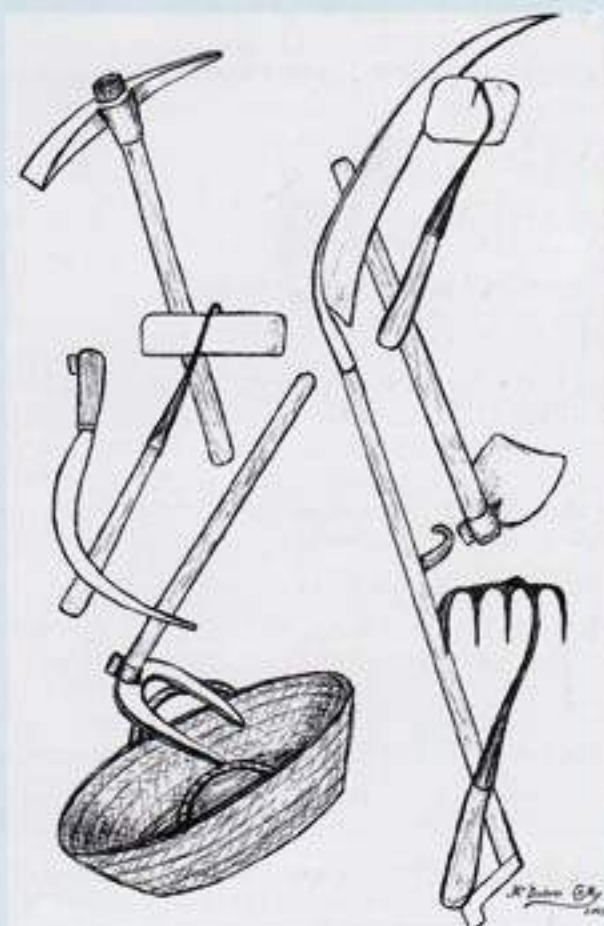
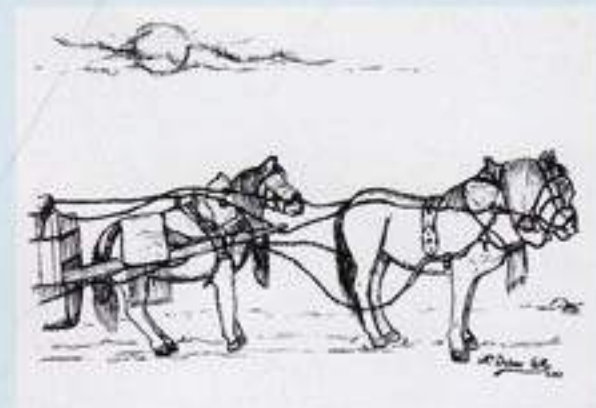
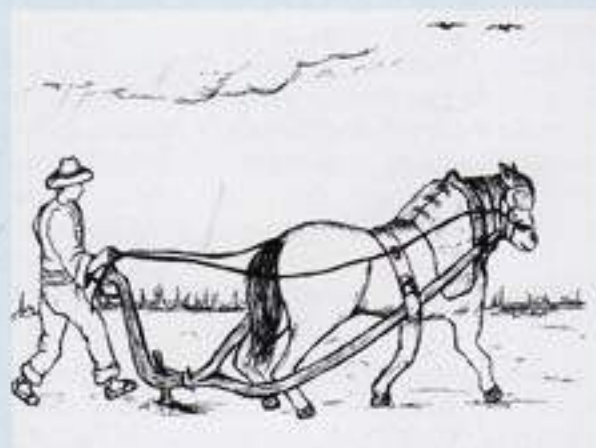
Quan aquells ja se'n anaven a fer la faena a l'horta,
la dona ja mamprenia el quefer de netejar.

Tot això dins la rutina que els portava cada dia
mentre els dies van passant.

Maria Dolors Gómez i Machí (2003)

¹ El "sarrió" és una sàrria, un recipient d'espart que serveix per a transportar palla, fem...

² "sinxa": castellanisme (cincha). En valencià, cingla.

CUENTO

*José García
Perpiñá*

Batiste está hoy muy preocupado porque ha recibido una alarmante citación del Catastro de Rústica para que se persone en este organismo mañana, sin falta.

Batiste es un agricultor vecino de Benifaió. Tiene unos campitos en diferentes partidas del término que no son gran cosa, pero su condición de soltero, sin a penas problemas familiares, y su acusada austeridad, le permiten llevar una vida relativamente cómoda. Su carácter es jovial y alegre; ríe a "empellones" mezclando "chés" entre sus risotadas y, siempre que uno se topa con él, le cuenta un chiste malo. Pero hoy anda abatido y malhumorado. Como no ha tenido nunca que resolver en su vida grandes problemas, cualquier incidente, por nimio que sea, lo hunde y desconcierta.

"¿Qué querrán esos intrigantes señores del catastro?", se pregunta. Y en la memoria se le agolpan posibles hechos pasados que podrían ser la causa de la citación: ¿El problema de lindes que tuvo con su vecino Quico en el campo de "Les Mallaes" por el que casi llegaron a las manos? Pues no, porque aquello quedó amigablemente resuelto. ¿Será el error de cabida que se apreció en la escritura del campo que tiene en la Mocarra?

Su cabeza se pone en ebullición. Es un verdadero revoltijo. Su preocupación aumenta como una bola de nieve rodando por una pendiente. El Catastro -continúa pensando- está muy ligado con Hacienda y los señores de este organismo son aún más voraces y temibles. ¿Será la declaración de la renta en la que he ocultado un pequeño ingreso procedente de la cosecha de tomates? La palabra catastro, ¿no será un apócope camuflado de catástrofe? ¿No me impondrán una multa que me dejará parapléjico para toda la vida?

Su exaltada imaginación todo lo entremezcla y confunde. Su cabeza es un puchero a punto de estallar. Se acuesta, más no puede de ningún modo conciliar el sueño. Se revuelve en la cama de un lado para otro. ¡En vano! Presiente que, a su derecha, está el Catastro garrote en mano y, a su izquierda, Hacienda empuñando una afilada guadaña.

Tras largas horas de vigilia, al amanecer, se duerme rendido. Pasan las horas. Cuando despierta, son las doce y diez de la mañana. ¡Y la oficina del

Catastro la cierran a la una! Apresuradamente se viste y, sin desayunar, acude al galope a la estación. Al llegar, se entera de que el tren viene con retraso. ¡Lo que faltaba! Nuestro hombre se pasea inquieto por el andén. No cesa de mirar su reloj que lleva colgado de una cadena de plata. Se desespera porque el tren tarda y tarda. Pensando en la imaginaria multa que le van a imponer, instiga insistente al jefe de la estación a que le diga si el tren tardará mucho en llegar.

Por fin, por la curva de "l'hort de l'Alemany", aparece la pequeña locomotora echando resoplidos de cansancio. Los vagones vienen a tope de viajeros; por eso, cuando el tren se detiene en la estación, la fatigada locomotora parece que se ha rendido desfallecida. Da compasión verla jadeante envuelta en una nube de vapor.

Ya subido en el primer vagón que pilla a mano, a Batiste le parece que el tren tarda más que de ordinario en arrancar. Es cierto: el maquinista es consciente de que, después del suave declive que hay hasta el barranco del "Pont Roig", se presenta la empinada pendiente del Mas de Reig y, como el tren va muy cargado, tiene que inflar la caldera a la máxima presión a fin de poder salvar este obstáculo con éxito. Tras esta pausa, arranca cansina la máquina lanzando enormes bocanadas de humo negro y jadea acompasadamente mientras las ruedas chirrían sobre los rieles de los que surgen impresionantes racimos de chisporroteos.

Batiste, debido al enorme tumulto de viajeros, va de pie. Los postes del telégrafo, las casas de campo, los huertos de naranjos, los arrozales, la Albufera, Silla, Catarroja... van pasando lentamente ante sus ojos, demasiado lentamente. Batiste se retuerce los dedos con nerviosismo, porque, ve que va a llegar tarde a la oficina del Catastro y, como consecuencia, -piensa él- le van a poner una multa aplastante. O tal vez le manguen uno de los campitos que tanto se estima por ser herencia de sus padres. Está desesperado. Este tren no llega nunca.

Cuando el tren arriba a Valencia, es la una menos cinco. Batiste se abre paso a codazos entre los viajeros, quienes le insultan por su impertinencia, y, desde la plataforma del vagón, se lanza de un salto sobre el andén. Luego, más que corre, vuela

CUENTO

por las calles de la capital.

El Catastro de Rústica está ubicado en una plazuela ahogada por un intrincado laberinto de callejuelas. Es un enorme caserón. Su fachada, compuesta por una combinación de mampostería y piedra vista, presenta unas grietas alarmantes. La puerta, coronada por un arco, es más bien un portón de madera tosca, claveteado; el picaporte, un dragón con cola de punta de flecha, las alas extendidas en posición de ataque y la boca ferozmente abierta, por donde asoman sus horribles dientes corvos y afilados. Arriba, el alero está sostenido por unas vigas de madera carcomidas por el tiempo, en cuyos intersticios, anidan gorriones y palomas.

La plazoleta, pequeña, recoleta y cuadrada, está adornada por una fuente que canta incansable su solitaria melancolía; y rodeada por una mancha de césped tachonada de macetas con flores de variadísimos colores. En las esquinas de este tapiz, hay cuatro naranjos bordes y amarillentos cargados de naranjas anémicas. El enlosado permanece siempre brillante y resbaladizo, debido a las salpicaduras de esta fuente llorona. Es un remanso tranquilo dentro de la ruidosa ciudad, únicamente perturbado por los piídos estridentes de los gorriones, que se persiguen unos a otros con saña y el "curucú" monótono de las palomas, que no cesan de subir al alero y descender suavemente a la fuente para beber. La altura y la proximidad de unos edificios a otros, de los que circundan este cuadro, impiden la entrada del sol en la plazuela, por lo que, ésta, presenta siempre un aspecto húmedo y sombrío, como los callejones que describen Agatha Christie y Sir Arthur Conan Doyle en sus novelas policíacas.

Hace unos minutos que el reloj de la iglesia de los Santos Juanes ha dado la una en punto. Cuando Batiste, corriendo por el estrecho callejón de acceso a la plazuela llega al Catastro, es la una y cinco minutos.

El aspecto siniestro y solitario de la plazuela y la

visión del picaporte (el dragón horripilante y hambriento) son para nuestro visitante un presagio de mal agüero.

En efecto, la puerta del Catastro está abierta, pero la ventanilla de Rústica, cerrada. A través del cristal, Batiste ve al encargado que está de pie. Se llama Borrull: lo dice un cartelito, que también indica el horario, pegado sobre la boca de la ventanilla. Es un señor alto, flacucho, calvo, de tez cetrina y da mirada torva. De sus hombros encorvados, cuelgan sus brazos secos, rematados por dos manazas, cuyos dedos afilados, no cesan de remover papeles y carpetas. Viste

un traje raído. Su mayor obsesión es la puntualidad. Todos los días del año, sin faltar ni uno, abre la ventanilla a las nueve de la mañana, y la cierra a la una en punto sin demora ni apelación.

Batiste, un tanto aturdido y asustado por su falta de costumbre en visitar organismos oficiales, golpea la puerta de la ventanilla levemente, con sus nudillos temblorosos. El señor Borrull, que dicho sea de paso, tiene muy mala uva y lo ha visto llegar con retraso, abre con parsimonia la puerta de la ventanilla, se queda mirando a Batiste por encima de las gafas doradas que lleva apoyadas a la punta de su nariz y le contesta desabrido: ¿Qué no sabe usted leer?, ¿no se ha enterado de lo que dice este cartel? ¡Ya no son horas de oficina! ¡Vuelva usted mañana! Y Batiste, asombrado, abatido, todavía sudoroso, no tiene más remedio que volver a casa hambriento, cansado y con el fardo de sus preocupaciones al hombro.

Unos meses después, Batiste se encuentra solo en su campito de arroz escardando las malas hierbas. Es una parcelita que tiene un paradero, cubierto por las ramas de tres sauces llorones, donde se instalan, él, el carro con la caballería desenganchada y el perro guardián, que disfruta de lo lindo echado a la sombra. El día es espléndido; hace un sol de justicia; la atmósfera es brillante y transparente sobre la llanura verde que se extiende hasta perderse de vista. Por el cielo, pasan hermosas aves acuáticas que tienen su morada en la vecina

Albufera. En los arrozales chapotean innumerables ranas mientras croan su melopea nupcial y, en los sauces, los pájaros cantan alegres. Cuando cesan, el silencio sobrecoge, pero, al mismo tiempo, imprime al visitante una sensación de paz infinita.

Batiste está contento en este paraíso, tanto más, cuanto es propenso a gozar de la soledad y a caer en la melancolía; y satisfecho, porque, entre el verde intenso de las matas, amarillean los primeros granos de arroz, presagio de una excelente cosecha.

Pasado el mediodía, sale de la charca, se lava las manos, pies y cara con el agua fresca de la acequia que discurre por el linde sur, y se sienta a la sombra de uno de los sauces dispuesto a comer la pitanza que lleva arreglada en un saquito; pero, antes, ha de arrimar al caballo el haz de alfalfa y paja que tiene guardado en el carro. El calor es agobiante. El aire borbotea como el vapor de una olla hirviendo, a través del cusí, se vislumbra las casitas blancas de Sollana y de Sueca bailoteando en el inacabable tapiz verde. Las moscas y los tábanos se pegan a los lomos del caballo y del perro, que no cesan de mover la cola y patear, y los mosquitos persiguen a Batiste con una ansiedad desesperante.

Mientras éste saborea la cernida, el perro se mantiene expectante con las fauces abiertas por el calor sofocante esperando que su amo le lance un trozo de pan o un hueso. Los tres personajes citados comen en silencio. Solamente se oye el zumbido monótono del revoloteo de los insectos y el murmullo soñoliento del agua de la acequia.

Cuando Batiste iba a echarse una siestecita, observa un puntito negro que viene por el polvoriento camino. Al acercarse un poco más, se percata de que es un hombre flaco vestido de negro. Lleva en la mano un rollo de papel. Inesperadamente, el citado personaje se detiene, extiende el rollo, fija un dedo sobre el mismo y se desvía por una senda lateral con la mirada perdida en el horizonte; anda un trecho más, mueve la cabeza y regresa al punto de partida. Esta operación la repite varias veces a derecha e izquierda a medida que avanza por el camino. Indudablemente anda buscando algo que no puede localizar por mucho que se esfuerza. Cuando el citado visitante está ya más cerca, Batiste puede constatar con asombro que,

el viajero que se aproximares el señor Borrull, el encargado del Catastro que le dio con la puerta de la ventanilla en las narices. ¡Menuda ave carroñera! (dice Batiste para sí y sin darle la menor importancia, da media vuelta, se acuesta en el suelo bajo un sauce junto al caballo y el perro, y se tapa con una manta todo el cuerpo, incluida la cabeza, para que no le piquen los mosquitos.

Pocos minutos más tarde, el sudoroso señor Borrull se halla plantado a los pies de Batiste y, sin mediar el más mínimo protocolo, le pregunta a éste:

- ¡Oiga! ¿Me quiere decir dónde se encuentra el campo del señor José Martínez?

Batiste, que no pierde nunca el buen humor y lo ha reconocido, ve que ha llegado la hora de su venganza: se descubre parcialmente la cara, asoma el ojo izquierdo, le mira fijamente y le contesta:

- ¡Qué señor más maleducado es usted! ¿Cómo se atreve a entrar en mi despacho sin llamar a la puerta? Además, ¡ha llegado usted tarde! ¡Vuelva mañana en horas de oficina!

El señor Borrull se queda pasmado y desorientado pensando si estará loco el que le ha contestado, porque, por más que indaga y mira a su alrededor, no ve por ninguna parte ni el despacho, ni la puerta, ni el horario de oficina»

Nota: El protagonista del relato anterior fue el vecino de este pueblo Bautista Duart Beltrán, de apodo, Batiste 'l'Abuela'.

Dedicatoria: Dedicado a mi estimado amigo y excelente escritor Remigio Esteve Baltasar con admiración y afecto.

AL MEU BENVOLGUT PARE

Nani R.H

De vegades em pregunte:

"Hi haurà tresor més preciat,
Que tindre un Pare, una Mare
I rodejat de germans.

La família es un vaixell,
El pare és el capità,
I ací tots els tripulants
Romanem sempre units
Vinga calma o tempesta.

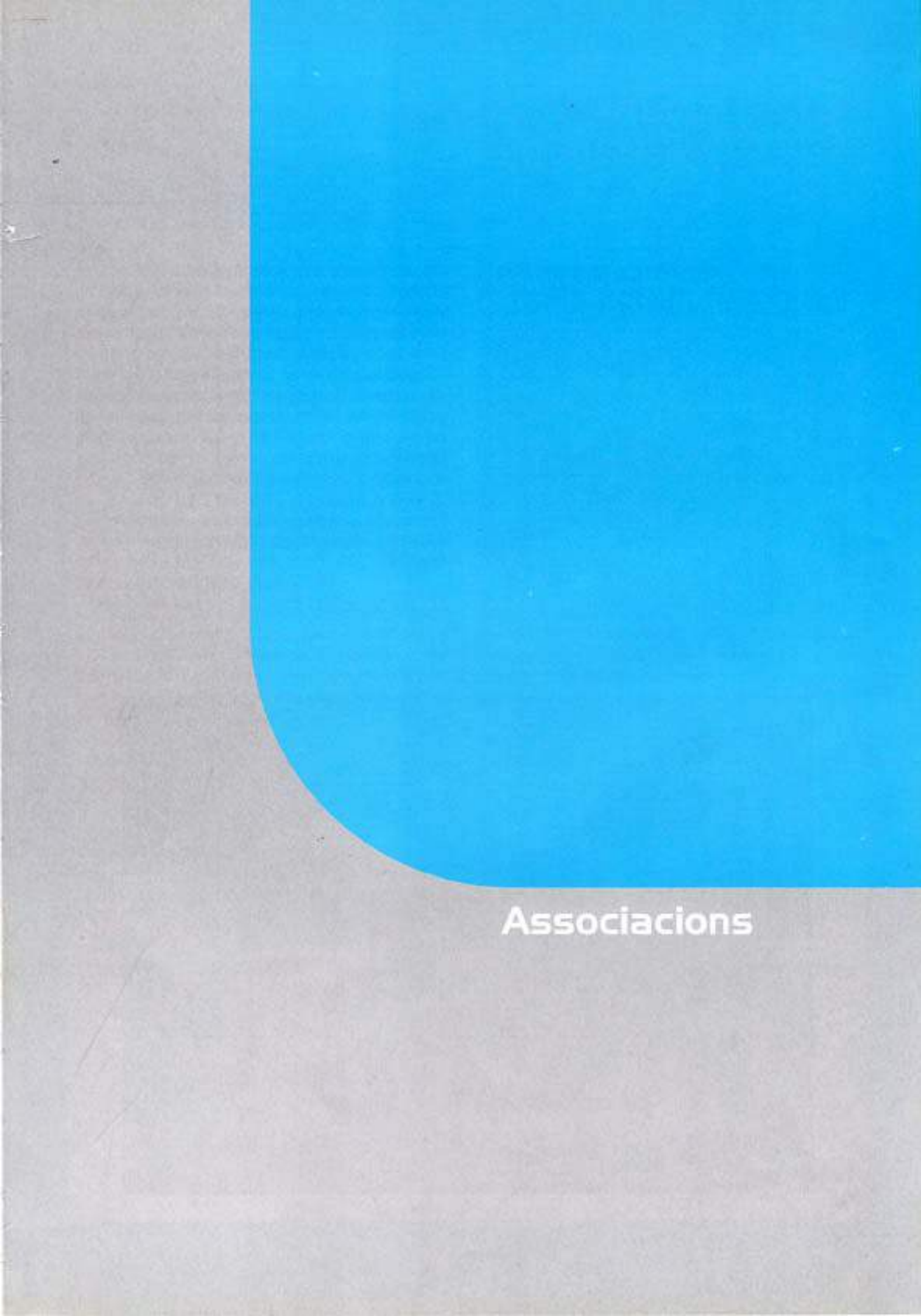
Vosté persona exemplar,
Sempre mirant al davant,
Sempre lluitant al carrer
Per a fer un tros de pa.

I si un dia eixa fortuna,
Algú li la arravatà,
No li guarde cap rancor,
Pense que davant els ulls de Déu,
Ningú es pot amagar.

Vicentica la coetera,
I el tio Pasqual 'el Puntos',
Tingueren molta solera
Per haver dut a aquest món
A una persona tan noble,
I, per a mi, el millor.

Nani R.H. (dedicada a tots els pares. Gràcies al seu esforç i a tantes hores de treball, perquè els fills pugam ser el que vulguem).

Associacions

SOCIEDAD DEPORTIVA PETANCA BENIFAIÓ

La Sociedad Deportiva Petanca de Benifaió va escribint la seva història a través dels anys i aquests últims anys han estat molt favorables per a la nostra entitat esportiva, podem destacar diverses competicions com la sortida a un campionat Nacional a Ibiza (categoria Seniors) 2001, la sortida dels nostres juvenils al Campionat d'Espanya a Valladolid el 2002; el primer lloc al campionat d'Espanya de seleccions a Benidorm (categoria Femenina), també el 2002 i cal destacar el cinquè lloc al Campionat d'Espanya juvenil de l'any 2003 celebrat a Barcelona. Tot això no seria possible sense la unió i el treball de la junta directiva, que està formada per un equip jove i amb experiència en aquest àmbit i, com no, dels nostres esportistes i socis que ens donen suport diàriament.

Per últim, cal destacar que el nostre Club va celebrar el passat any el 25è aniversari de la seua fundació, per això estem molt il·lusionats de cobrir tots els reptes possibles que es puguin aconseguir com: escola juvenil de petanca, lligues i concursos per als socis... És dir, tractar de que existeixi una competitivitat, però també inculcar una cultura i una forma de ser en aquest esport que està en un moment esplèndid i que per a nosaltres, a més d'un esport és també una família i una opció més per divertir-se.

Esperant que passen festes agradables i gaudis de tots els esdeveniments esportius se despidim:

El Club Sociedad Deportiva Petanca Benifaió ●

CLUB DEPORTIVO BENIFAIÓ

FÚTBOL SALA

El Fútbol Sala Benifaió senior masculino logró el año pasado subir a la categoría de Primera División Provincial, que viene a ser un equivalente a una TERCERA A de fútbol. En esta temporada se ha conseguido la permanencia, que era el objetivo, con vistas para la próxima campaña intentar colocarse entre los cinco primeros. Cabe destacar la actuación del entrenador, Manolo Díaz, con su gran tesón y los jugadores locales con un espíritu de superación. Entre estos jugadores el portero David Sanchis Roig que ha conseguido ser el guardameta titular en el Laurens Et Dani de Alcira que esta militando en Primera Nacional equivalente a una SEGUNDA A y además es también el portero de la Selección Provincial, en la que militan dos jugadores locales.

En cuanto al Fútbol Sala senior femenino destacar que es el primer año que se hace este equipo y que en la provincia de Valencia solo existen nueve conjuntos, quedando el Benifaió en séptima posición. Destacar la actuación del primer entrenador que es José Sánchez por su gran entrega y dedicación, siendo hoy en día Ángel Saz y Juan Carlos Corchero los que entrenan en esta sección.

En el Fútbol Sala infantil, también ha sido la primera vez que se ha hecho este equipo teniendo como entrenadores a Jaime Donat y Óscar Casas, compartiendo entre ambos dicha tarea. Destacar la ilusión con la que juegan estos niños dando esperanzas continuar en próximas ediciones.

Agradecer al C.D. Benifaió toda la colaboración prestada al fútbol sala, en especial al presidente Javier García y a David Villanueva que es el responsable de la Sección Fútbol Sala ●

24 horas de Fútbol Sala Benifaió 2003 (19-20 julio)

Como todos los años a finales de julio se organiza las 24 Horas, siendo este año la undécima edición. En los últimos años ha habido un incremento de las inscripciones llegando, tanto el año pasado como este a 50 equipos, más 16 equipos que no pudieron inscribir, siendo un torneo con más de 36 horas sin descanso para los organizadores. Las fechas, las instalaciones junto con los árbitros (de federación) y una excelente organización, capitaneadas por David Donat y Vicente Clérigues, han hecho de esta 24 Horas, una de las mejores y con el mayor aforo de la provincia. Los premios en metálico son de 500 euros al campeón, 250 euros al sub-campeón, 150 euros al tercer clasificado y 110 euros al cuarto, trofeos para todos estos y también para el máximo goleador. El Bombones ha sido el campeón en esta edición, Grupo Osborne ha quedado en segundo lugar, Pizzeria Venecia tercero y La Kama-Ta Hecho Daño, cuarto ●

CLUB DEPORTIVO BENIFAIÓ

Como la mayoría de la gente de Benifaió ya sabe, desde julio de 2002, existe la fusión entre las dos entidades existentes en Benifaió: el Club Deportivo Benifaió y el Club de Fútbol Base Benifaió, que a partir de la fecha se denominó Club Deportivo Benifaió.

En dicho club existen las siguientes secciones: en primer lugar, existe el equipo amateur, en el cual se está intentando poco a poco que exista la mayoría de jugadores de la localidad, habiendo incorporado jugadores de Benifaió que estaban en otros equipos y con el objetivo de que en un futuro el equipo esté compuesto totalmente por jugadores de nuestra localidad.

Otra sección es la de Fútbol Base, encabezada por el juvenil, que este año ha partido de cero, y que ha sido campeón y asciende de categoría, y donde se miran la mayoría de jugadores del fútbol base como el equipo cadete. También existe un infantil, dos alevines, dos benjamines, un pre-benjamín y un pre-benjamín comarcal, que es donde los jugadores de 5 y 6 años empiezan a hacer sus primeros pasos oficiales.

Otra sección del C.D. Benifaió es el fútbol sala, que está compuesto por un equipo senior, que el año anterior ascendió de categoría y que este año mantiene la categoría. También existe un equipo femenino, que es el primer año de existencia y su actitud ha sido muy positiva y el club está muy

ilusionado con este equipo, que puede tener un gran futuro. También de nueva formación es el equipo infantil de Fútbol sala, que es el inicio de que en un futuro existan equipos de base en el Fútbol Sala.

El C.D. Benifaió, por medio del Comité Organizador, organizó el Torneo Beni Futur 2003, de fútbol, el 31 de mayo y 1, 7 y 8 de junio, que tras el éxito del año pasado, este año mejoró el nivel de organización y el nivel deportivo, con 66 equipos como Valencia C.F., Levante U.D., Don Bosco, Alcalá, Almansa, Xàtiva, Gandia C.F., Torrent E.F., San Marcelino, Júpiter de Barcelona, Benimar, etc. Y los mejores equipos de nuestra comarca, con más de 1.000 jugadores, siendo los campeones, en cadetes e infantiles, el Benimar; en alevines, l'Alquerieta; en benjamines, el Don Bosco; y en pre-benjamines, el Valencia C.F. ●

NOTA INFORMATIVA:

El viernes 22 de agosto de 2003, a las 18 horas: presentación del equipo amateur y juvenil. A las 18,45, partido del equipo amateur contra el Almussafes.

El sábado 23 de agosto de 2003: a las 18,30: partido del equipo juvenil.

C.D. Benifaió
La Junta.

EQUIPO JUVENIL, CAMPEÓN TEMPORADA 2002-2003.

CLUB DE FRONTENIS DE BENIFAIÓ

El Club de Frontenis de Benifaió ha dut enguany una magnífica trajectòria. La pujada de categoria de Tercera Provincial a Segon continua sent una tasca pendent, però hem aconseguit altres fites de les quals estem orgullosos. Esta temporada hem millorat notablement la qualitat del nostre joc en els aspectes físic i tècnic, fet que ens dona seguretat a l'hora d'afrontar les competicions vinents. A més, hem tornat a superar amb molt d'èxit la limitació que suposa practicar un esport minoritari a Benifaió, presentant un equip complet sempre, cosa que altres clubs desafortunadament no aconsegueixen. En estos moments estem fent les gestions necessaries per a inscriure el club en una altra competició per a la pròxima temporada, la lliga comarcal de la Ribera Alta, la qual recull una selecció dels millors clubs de la nostra comarca.

Pel que fa a la popularitat del frontenis en Benifaió, hem de dir que el projecte de millora de la pista del Poliesportiu Municipal, sumat a la futura construcció d'un carrer de galotxa al costat, obrin la porta cap a un gran espectre de possibilitats: atracció de públic i nous jugadors, celebració de competicions puntuals per a xiquets i adults, creació d'una escola de pilota que incloga l'esport del frontenis, utilització de vestuaris propis,

dignificació de les instal·lacions i els seus voltants (ara mateix en un estat que Benifaió no es mereix), neteja periòdica, etc. Amb tot, el Club de Frontenis de Benifaió, afronta amb moltíssima il·lusió i ganes de treballar el VII Campionat de Festes i la temporada vinent, com ha fet sempre, en benefici dels seus socis, de l'esport del frontenis i del poble de Benifaió en general. Els esperem al Poliesportiu. Bones festes! ●

Els membres del Club de Frontenis de Benifaió

SOCIETAT ARTÍSTICA MUSICAL

Durant l'estiu els pobles es visten de festa. No tots, per supost, però el que està de festa, es sap que tindrà música, i de tots els estils. Una de les grandeses de la música es que sempre és diferent, per l'entorn, els intèrprets, els directors

...

14 DE FEBRER DE 2003 - FESTA DE CELEBRACIÓ SANT VALENTÍ

Este caluros 2003, ens porta al Certamen de Bandes de Leganés (Madrid) i previ a la visita ferem el concert al idil·lic pati de l'escola Santa Bàrbara, que va estar el primer homenatge, indesitjat però sentit i emotiu pel nostre amic i company Francisco Moreno Ginés: Músic des dels dotze anys, s'incorporà a la Banda de Benifaio en l'especialitat de Bombardido. Participà en altres diferents formacions musicals, com ara la Banda Militar de Castelló, la companyia Circo Royal, la companyia Llapisera, la Banda El Empastre, anant de gira per diversos països de sud-americà, Espanya, Portugal i França. Compositor des dels vint anys, compta amb diversos passadobles, molts d'ells estrenats. Estagué de professor de solfeig i metall en Alginet i Benifaio, on també ocupà el càrrec de director de la Banda. Se'n anat als 73 anys.

Paco Moreno va ser un dels primers mestres en l'escola de música, que ara celebra els 25 anys des de la seua fundació. El CEM com a tal, i baix eixe nom és fundà per a iniciar el curs 1977/78, amb els professors Juan Vicente Mas Quiles, Rafael Talens Pelló, Mª Teresa Arnau, ajudats pels

FRANCISCO MORENO
DIRIGINT LA SAM.
ESTRENA P.D. "ALTA DISTINCIÓ"
(DE LA G.V. A LES BANDES DE
MÚSICA) 1996.

SOCIETAT ARTÍSTICA MUSICAL

professors locals Francisco Moreno Ginés, Francisco Rosa Escribà, Enrique Gasp Martínez i Maria Comenge Perales, sota la direcció de Bernardo Adam Ferrero.

Actualment és un centre privat autoritzat de grau professional de música que compta amb 28 professors per totes les especialitats musicals, entre ells antics alumnes del CEM i membres de la SAM, com Angel Pérez Mínguez, Quique Esplugues Martí, David Antich Albuixech, Javier Rosa Orobal, Nacho Pérez Mínguez, Àngel García Martínez, Víctor Soria Urios i Marisa Esparza Regal, que també ostenta la funció de directora. Oberta la matrícula per al curs proper, des de juliol, les classes començaran l'1 d'octubre per a tots aquells que desitgen estudiar música. Les beques es trameten al mateix Centre d'Estudis Musicals.

A més dels passacarrers en els clavaris i clavarieses, el 13 d'agost viurem el tercer encontre de l'agrupació Vent Camerístic, amb el clarinet solista Pascual Martínez Forteza i el fagot solista Juan Sapiña, baix la direcció de Víctor Soria.

VENT CAMERÍSTIC EN 2001

Els músics de la Societat Artística Musical farem un concert dins de la programació de festes el divendres 15 d'agost, que com altres anys esperem sorprendre-vos, siga música clàssica, tradicional o de cine. Bones festes.

Volem agrair als veïns de l'escola Santa Bàrbara el suport que any darrere any ens donen quan realitzem els assajos d'estiu.

VETERANS C.D. BENIFAIÓ

Carlos García Bartual

Fa tres anys, quan es va fundar l'equip de futbol de Veterans, ens movia una il·lusió comuna que era la de practicar el nostre esport favorit al costat d'antics companys que en algun moment haguérem militat en qualsevol categoria del Benifaió, amb l'únic requisit de tindre 30 anys complits. D'esta manera tenim la satisfacció de tornar a coincidir amb molts vells amics amb els que compartim l'afició de jugar a futbol.

Des de llavors venim disputant una lliga provincial, organitzada per la federació Valenciana de Futbol, entre els mesos d'octubre i maig en la que solem jugar els partits els dissabtes a la vesprada.

Només hi ha un antecedent conegut d'un equip de veterans en la nostra localitat que es remunta a 1974-1975. Aquell equip sols es va mantindre una única temporada en què curiosament es va proclamar campió provincial.

En memòria al nostre president i fundador Juan Carlos Llaveró, el passat mes de juny vam tindre l'ocasió de celebrar un partit homenatge contra l'equip de veterans del València CF

Des d'ací la nostra entitat vol manifestar l'agraïment a les empreses i entitats locals, en especial a l'Ajuntament de Benifaió, que van fer possible este homenatge.

Els desitgem que disfruten d'unes bones festes patronals.

VETERANS C.D. BENIFAIÓ.

CLUB CICLISTA BENIFAIO

El Club Ciclista Benifaio, mitjançant esta oportunitat que s'ens brinda de participar en el Llibre de Festes, vol oferir a tots un resum de la nostra activitat com a club esportiu, com a entitat local que defèn i promou un esport molt arrelat al nostre poble, el ciclisme.

Des que una nova junta es ficà a dur el destí d'este club fa ara més d'un any, ens varem proposar que el nostre nom, i al mateix temps el de Benifaio, sonara fort esportivament parlant dins del ciclisme.

I així ho hem fet. Si bé al nostre poble hem organitzat ja dos marxes cicloturistes a la Ribera, també hem participat en altres, com ara la de Requena, Castellar o la dura prova ciclista coneguda com la "Quebrantahuesos", on deixàrem ben alta la nostra participació. Marxes cicloturistes on s'uneixen l'esforç i l'esportivitat a més de la il·lusió de poder fer que el Club Ciclista de Benifaio continue viu i amb futur.

Pel que fa a les marxes organitzades pel nostre club amb el recolzament de l'Ajuntament de Benifaio cal destacar el bon resultat final. Si bé la primera marxa de l'any passat va ser un èxit davant la gran participació de ciclistes de tota la comunitat valenciana i de diverses parts de l'estat espanyol, l'última marxa ha superat les expectatives.

Esta segona marxa cicloturista s'emmarcava dins dels actes que hem dedicat al nostre company i gran ídol del ciclisme, Salvador Botella, qui té ben merescut l'homenatge que li fem sobretot perquè ell és sabedor, dins de la seua situació actual, dels reconeixements que està tenint.

El passat 28 de juny férem un sopar on el fill de Salvador Botella va rebre un pergami recordant la trajectòria esportiva del seu pare, el primer espanyol que va vestir el 'mallot' rosa al Giro d'Itàlia entre molts altres triomfs.

A més, el 4 de juny es va inaugurar una exposició on es podia veure mitjançant articles de premsa i fotos personals la gran trajectòria de Salvador Botella, èxits obtinguts al final de la dècada dels anys 50.

I encara des del Club Ciclista Benifaio queda molt per fer. Tot perquè el ciclisme continue actiu al nostre poble. Des d'este Llibre de les Festes vos desitgem a tots bones festes de 2003●

Club Ciclista Benifaio

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DE LA SISENA

En primer lloc volem aprofitar aquest espai que s'ens ofereix desde el llibre de festes per a desitjar a tots els veïns de Benifaïó i a aquells que ens visiten unes bones festes, compartint-les amb tots aquells que estimeu sense oblidar-se dels que han nascut fora, però que també formen part del nostre poble. Aprofitant aquestes per a donar un pas més en el procés d'integració de tots.

Desde l'Associació estem treballant per millorar la qualitat de vida al nostre poble, tant en l'àmbit social com en el de infraestructures. Actualment estem en espera de que es complixca un acord al que s'aplega amb el Diputat de carreteres per a la millora de l'Avinguda Reis Catòlics i un projecte seriós per al desviament de la carretera al seu pas per la mencionada avinguda. Si no veuem actuacions en breu l'Associació de Veïns la Sisena actuarà en conseqüència convocant una manifestació.

Finalment dir-vos que l'Associació de Veïns està, com sempre, a la vostra disposició ●

CLUB DE BÀSQUET MARCELINA BENIFAÍO

El passat dia 7 de setembre de 2002 es va iniciar la temporada 2002/03 per al Club de Bàsquet Marcelina Benifaíó, i res millor que amb un partit al pavelló municipal, que va enfrontar al Pamesa València contra el Joventut de Badalona, on es va oferir un bon espectacle per l'aficionat al bàsquet.

Des d'ací volem donar les gràcies a l'Ajuntament de Benifaíó i a totes les empreses que val col·laborar per a que aquest encontre es puguera dur a terme.

A l'inici d'aquesta temporada es va superar la xifra dels 100 jugadors, açò va significar un nou repte per al nostre club.

En les categories inferiors se segueix augmentant el nivell, tot aconseguint millor formació i classificacions. L'equip júnior ha aconseguit la segona plaça en el grup "B" de la categoria zonal, i, ha ascendit a la categoria de preferent. L'equip sènior també ha aconseguit l'ascens a 2na autonòmica gràcies a la segona plaça obtinguda en la categoria de preferent (aquesta és la primera vegada que s'aconsegueix aquesta categoria).

L'objectiu esportiu marcat per a la pròxima temporada és seguir pujant el nivell, a base de treball i esforç que s'haurà de realitzar per tots els estaments del club, i per tots els jugadors, des dels més xicotets fins als més majors.

Per a aconseguir aquest objectiu la temporada vinent, hem contractat a una directora esportiva, així com a diversos entrenadors per a tots els equips.

Volem fer una crida a tots els xiquets que vulguen inscriure's per a la pròxima temporada, per a que vinguen a practicar el bàsquet amb nosaltres, especialment volem fer una crida a les xiques, per a la formació d'equips femenins, donat que és un dels principals reptes que té aquest club.

Agraïm a tots els pares i mares l'esforç realitzat.

Per últim agrair a l'Ajuntament de Benifaíó, l'ajuda que ens ha proporcionat i pel tracte rebut, per a portar endavant aquest projecte esportiu ●

PRESENTACIÓ TEMPORADA 2002-2003.

JUGADORS DEL CLUB DE BÀSQUET MARC

PRE-BENJAMÍ: CARLOS GRANCHIA BOSCH (ENTRENADOR), CARLES ASENSI SEGUER, DAVID ROSA NAVARRO, PERE DUART ABADIA, JOSEP PILES PEL, OSCAR LIAQUÉ HURLEY, CARLOS TOMAS RIDAURA, MARC FERRA RUIZ, GUILLEM BLASCO PILES, LAURA MAQUES SOLER, PEPE LINARES SANZ, RUBEN MAGRANER GADEA, GERARDO DUART CELDRAN, QUIQUE ROSA MEZQUITA, JORGE DUART BALTASAR, JOAN PERIS MARTI, ALICIA GONZALEZ MARTI, CARLOS MARZAL MOSCARDI, JAVIER TORTOSA JUANES, JORGE RODENAS ESPI I ALEJANDRO RABADAN FERNANDEZ.

BENJAMÍ: RAMÓN GIRONA DOMINGO (ENTRENADOR), JESUS ROSALENY MAQUES, CARLES SANCHEZ CHIRAL, SAMUEL ROSALENY MAQUES, ROBERT SANTACRUZ ZARAGOZA, KEVIN IBÁÑEZ PASSARIUS, MARCEL VILLALBA CORTES, SERGI ASINS ALEPUZ, DIEGO SALVADOR PARDO, ALEJANDRO MAS PONS, RAUL LLADRÓ GÓMEZ, MANUEL DE LA CRUZ ANRUBIA I BORJA AUSINA EUGENA.

ALEVI: MIGUEL ANGEL LLADRÓ NAVARRO (ENTRENADOR), MOISES VAZQUEZ CARCEL, BORJA VAZQUEZ SALOM, RAUL GIMENEZ CAMPOS, MARÇAL JOANES ROSES, DAVID MAGRANER VILLALBA, VÍCTOR MARTI GRAU, RUBEN MARTINEZ CRIADO, JAUME LLACER ROSA, FRANCESC DUART USCRIBÀ, NACHO PLA RAGA, LLUIS GARRIDO LAFUENTE, JUANJO CUADROS LOPEZ, ERIC DELGADO SUBINAS, EDGAR RIBERA MARTINEZ, JOSE MANUEL FERRANDO SANZ, JOSEP BOTELLA MARTINEZ, JOSEP ROSA HERVÁS I CARLES BELTRAN SIMÓ.

ELINA BENIFAÍÓ TEMPORADA 2002/2003

INFANTIL: MARTA ORTIZ MARTINEZ I PAOLA GADEA FABRA (ENTRENADORES), PACO LOPEZ PILES, DAVID SAZ BURGOS, SIMÓ MARTÍ OLAMOS, ALFREDO ULL MERINO, QUIQUE GONZÁLEZ MAGRANER, PABLO RODRIGO SORIANO, MIGUEL ÀNGEL SATORRES PÉREZ, MARC SANZ MARTINEZ, CARLOS BOTELLA MARTINEZ, BORJA PUJAL BELDA, VÍCTOR MARTINEZ POZUELO, JOAN DUART CELDRAN, DANIEL SALVADOR MARTINEZ, ANDRÉS ASINS ALEPUZ, FRAN BELTRAN LLAMBRICH, VÍCTOR GRACIA PARRA, JOSEP RIVIRA APARICI I DAVID MAGRANER GADEA.

CADET: JOSE VICENTE ARMENGOL ALCAÑIZ (ENTRENADOR), JORGE CLERIGUES BLASCO, MARCO SALVADOR PARDO, MANUEL TORDERA BELTRAN, ARCADI GRAU DURA, JESÚS SALVADOR DOMINGO BONILLO, ABEL GILBERT CANTO, JOSE BELTRAN RIVIRA, JUAN MIGUEL RAMON RUIZ, JOAN VICENTE GIRONA I JOSE ANTONIO DIAZ AVILA.

JUNIOR: PASCHAL VICENTE GARCIA (ENTRENADOR), EDUARDO CLERIGUES PILES, DAVID CANET ESPARZA, CARLOS PARRA MORENO, JOSE MARIA CISCAR RIVIRA, ENRIC MARI MORENO, DANIEL MARTINEZ CUADROS, JAVIER MANQUES SOLER, OSCAR MARTINEZ SANZ I SALVADOR HERNANDEZ GÓMEZ.

SENIOR: FERNANDO LLADRÓ NAVARRO (ENTRENADOR), VÍCTOR CUERDA MAS, JORGE LLOPIS ALARCÓN, ABRAHAM RICO BENITEZ, JOSE ALBERTO ASCOZ GARRIDO, CARLOS GRANCHÀ BOSCH, FRANCISCO MACIÀ DIAZ DE HEREDIA, ALVARO GIRONA DUART, RAMON GIRONA DOMINGO, MANU ANTICH ALBUJUECH I PAU CANET ESPARZA.

HOMENATGE

CLUB DE BÀSQUET MARCELINA BENIFAÏÓ

E

l Club de Bàsquet Marcelina Benifaïó vol recordar als jugadors de bàsquet més veterans de Benifaïó.

1950: EN EL JARDÍ, DRETS D'ESQUERRA A DRETA: MIGUEL LOMANDO, FRANCISCO FERRANDO, ENRIQUE SANZ. ASSEGUTS D'ESQUERRA A DRETA: ENRIQUE SANLEONARDO, MIGUEL GADEA, PRIMITIVO IZQUIERDO.

1951: EN LA CIUTAT UNIVERSITARIA DE VALÈNCIA, DRETS D'ESQUERRA A DRETA: JOSE MARI (SEGUIDOR), N°7 VICENTE SALVADOR, N°8 MIGUEL LOMANDO, N°9 FRANCISCO FERRANDO, ASSEGUTS: D'ESQUERRA A DRETA: N°1 JOSE CANET, N°4 JOSE SANCHE I N° 5 ENRIQUE SANLEONARDO.

1952: EN EL GRUP SANTA BARBARA: DRETS D'ESQUERRA A DRETA: VICENTE SALVADOR, MIGUEL LOMANDO, JUAN PILES I ENRIQUE FRANCO. ASSEGUTS: PRIMITIVO IZQUIERDO, ENRIQUE SANLEONARDO I MIGUEL GADEA.

CLUB PILOTA VALENCIANA

CLUB D'ESCACS BENIFAIO

Ximo Martínez

Fa poc més d'onze anys que Pascual Martí, Pepe Costa i José Beltrán entre d'altres es reuniren per a formar el Club d'Escacs Benifaio. Al llarg d'aquests anys hem aconseguit alguns èxits importants com per exemple jugar dues temporades en la categoria autonòmica, però creiem que el més important és que centenars de xiquets i xiquetes han après a jugar als escacs en l'escola que té el club, oberta els divendres de 19 a 21 hores de setembre a juny.

En la darrera temporada, cal destacar els següents resultats:

A nivell d'equips: hem quedat en el 5é lloc en primera categoria. L'equip ha estat format per Francisco Salesa, Ximo, Miguel Fernández, J.A. Vidal, Guillem Rovira, Mario Satorres, Vicente Martínez, Vicente Alepuz Guillén, Vicente Alepuz Císcar, Iván Carbonell, Francisco Grau, Óscar Pelló, Francisco Fernández i Salvador Sanchis, que va tindre una gran actuació en guanyar totes les partides que va jugar.

A nivell individual:

Francisco Salesa Greus (22 anys), jugador de categoria absoluta, campió local, 3r classificat en el Campionat Provincial de partides ràpides, 4t en el Trofeu de Manises i ha tingut una actuació digna en el Campionat d'Espanya Universitari. Mario Satorres Ull (13 anys), jugador de categoria preferent, subcampió local i 2n en Campionat de Manises.

Vicente Martínez, J.A. Vidal i Ximo Martínez s'han consolidat en la categoria absoluta.

Iván Carbonell, Miguel Fernández, Vicente Alepuz Guillén i Salvador Sanchis jugadors de categoria preferent. Sanchis quedà 8é en el Campionat de Sogorb.

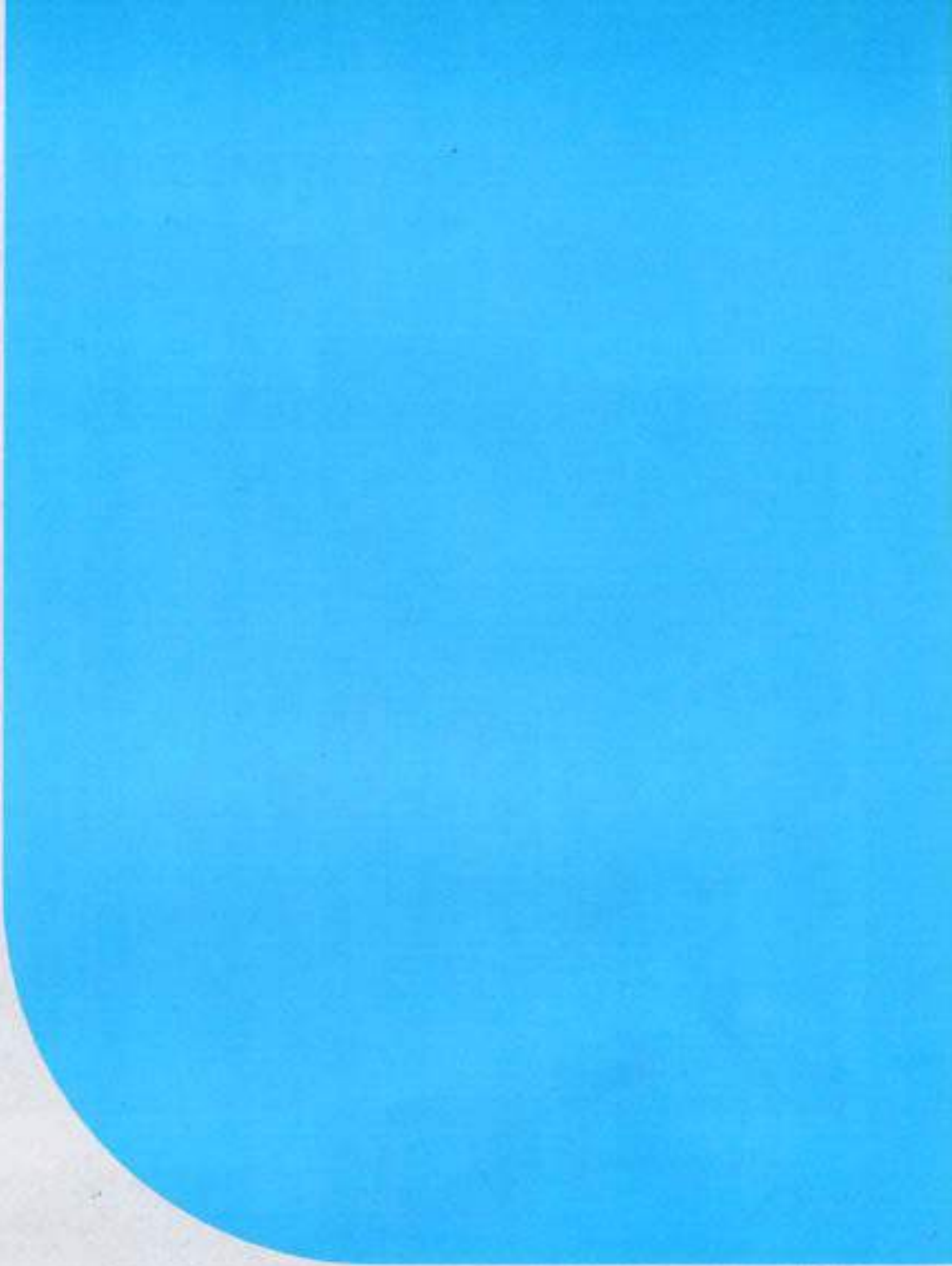
Óscar Pelló (16 anys), Francisco Grau, Francisco Fernández i Vicente Alepuz Císcar, jugadors de primera categoria.

Pau Martínez Arbona (15 anys), 3r en el Campionat Absolut d'Almussafes, i José María Romero (17 anys), jugadors de 2a categoria.

Josep Año Gosp (12 anys), jugador de 2a categoria i campió del Torneig Infantil d'Almussafes de l'any passat.

Joan Marínez Arbona (9 anys), 5é en el Campionat Provincial Sub-10 i campió en el Torneig Sub-12 d'Almussafes.

Per últim, cal agrair l'ajuda de l'Ajuntament de Benifaio i de Bancaixa i animar a tots els que vulguen aprendre a jugar a què s'acosten els divendres al Centre Cultural del carrer José Morote, 4 ●

Anuari Cultural i Esportiu

SETEMBRE 2002

DISSABTE 7

Partit de Bàsquet de pretemporada PAMESA - DKV JOVENTUT.

DILLUNS 16

CURS DE LA UNIVERSITAT ALS POBLES: INTRODUCCIÓ A INTERNET.

DIVENDRES 20

TEATRE. ALBENA Teatre presenta "SPOT".

I JORNADES MUSICALS DE LA TARDOR

DIJOUS 26. CONCERT DE MÚSICA CLÀSSICA per "AIRES DE CORDA". Obres de Beethoven, Von Weber i Dvorák.

DIVENDRES 27. CONCERT DE JAZZ per XIMO TEBAR.

DISSABTE 28. CONCERT CORAL pel COR AMALGAMA. Obres de Schubert, Mendelssohn, Schumann i Brahms. Direcció David Mesquita Joanes.

DIUMENGE 29. CONCERT DE MÚSICA CLÀSSICA. Obres de Beethoven, Brahms i Saint-Saëns.

CONCERT D'ORQUESTRA per "L'ORQUESTRA AMALGAMA". Obres de Sibelius, Grieg, Dvorák, Barber i Bartók. Direcció: David Mesquita Joanes.

OCTUBRE 2002

ACTES COMMEMORACIÓ DEL 9 D'OCTUBRE

DIVENDRES 4.

MÚSICA FOLK amb "ELS SONADORS DE LA GUAITA".

Inauguració Exposició d'Indumentària Valenciana, sala planta baixa del C.C. Enric Valor, per l'Escola Municipal de Dansa Valenciana. Fins el 13 d'octubre.

DILLUNS 7. CINEMA EN VALENCIÀ "ANITA NO PERD EL TREN".

DIMARTS 8. MOSTRA DE DANSA VALENCIANA per l'Escola Municipal.

DIMECRES 9. DIA DELS VALENCIANS "TE DEUM" a l'Església de Sant Pere Apòstol. Tot seguit processó cívica amb ofrena a En Jaume I El Conqueridor.

MASCLETÀ.

CINEMA EN VALENCIÀ "ANITA NO PERD EL TREN".

DIMARTS 15

CURS DE LA UNIVERSITAT ALS POBLES: MICROSOFT WORD I EXCEL.

DIUMENGE 20

V TROBADA DE PINTORS A BENIFAIO.

DIVENDRES 25

TEATRE D'ADULTS. TEATRE MICALET presenta "L'HOSTALERA".

DIUMENGE 27

TEATRE INFANTIL. COMBINATS presenta "CASTIGATS".

NOVEMBRE 2002

DIUMENGE 10

TEATRE. RAFAEL ÀLVAREZ "El Brujo" presenta "ARCIPRESTE", d'Alfonso Martínez Toledo.

DISSABTE 16

Jornada de MASTERCLASS (Aeròbic i Combat) a favor de la Lluita contra el Càncer.

DIUMENGE 17

TEATRE FAMILIAR. LA STRAVAGANTE presenta "CARAVAN".

EIXIDA SENDERISME A MONTANEJOS.

DIMARTS 19

CURS DE LA UNIVERSITAT ALS POBLES: CORREU ELECTRÒNIC I AGENDA.

DE 22 A 24

IX ASSEMBLEA D'HISTÒRIA DE LA RIBERA: "Vies, camins i xarxes de comunicació en la Ribera del Xúquer". Es tractava d'un esdeveniment que recollia prestigiosos ponents, tant historiadors comarcals com especialistes universitaris.

EXPOSICIONS dins de l'ASSEMBLEA:

- El 15 al 24 de novembre "PAPERS DE LA RIBERA"
- Del 15 al 24 de novembre "CASES I COSES DE LA CASA".
- "ETIQUETES DEL CAMP RIBERENC".
- Del 15 de novembre al 8 de desembre "150 ANIVERSARI DE L'ARRIBADA DEL FERROCARRIL A BENIFAÍO".

DE 25 A 27

AUDICIONS per components de la SOCIETAT ARTÍSTICA MUSICAL DE BENIFAÍO.

DIVENDRES 29

PRESENTACIÓ DE LA MUSSA DE LA MÚSICA, Sta SÓNIA GIL I LÓPEZ.

DISSABTE 30

CONCERT Extraordinari de SANTA CECÍLIA per la Banda de la SOCIETAT ARTÍSTICA MUSICAL DE BENIFAÍO.

DESEMBRE 2002

DILLUNS 9

CURS DE LA UNIVERSITAT ALS POBLES: RECURSOS GRATUÏTS A INTERNET.

DIVENDRES 13

DANSA. Centre Coreogràfic de València - TGV presenten "3 DE 3, COREOGRAFS DEL MÓN".

DEL 13 DESEMBRE AL 19 DE GENER

EXPOSICIÓ FOTOGRÀFICA. "José Maiques, 50 ANYS D'IMATGES FOTOGRÀFIQUES DE BENIFAÍO".

DIUMENGE 22

CONCERT DE NADAL. CORS MADRIGAL I MADRIGALET.

TEATRE FAMILIAR. COMBINATS presenta "PARAULES A LES BUTXAQUES".

DEL 23 DE DESEMBRE AL 3 DE GENER

XI CONCURS DE BETLEMS. TALLERS DE NADAL. VISITA A EXPO-JOVE.

GENER 2003**DIUMENGE 5**

CAVALCADA DEL REIS D'ORIENT.

DIUMENGE 12

TEATRE FAMILIAR. TEATRE DE L'HOMME DIBUIXAT presenta "EL MÓN EN 80 MÀSCARES".

DIJOUS 16

CAMPANYA DE TEATRE EN ANGLÈS PER A ESCOLARS. FEEDBACK EDUCATIONAL THEATRE COMPANY presenta "THE THREE MUSKETEERS".

DIVENDRES 17

TEATRE D'ADULTS. QUÈSQUISPÀS presenta "CON LA GLORIA BAJO EL BRAZO".

DEL DIVENDRES 24 DE GENER AL 23 DE FEBRER

EXPOSICIÓ DE PINTURA DE CRISTINA BERNADOR MARI.

DISSABTE 25

PRESENTACIÓ DE LA FALLERA MAJOR DE BENIFAÏO Senyoreta CELINA CUALADO.

FEBRER 2003**DISSABTE 1 i DIUMENGE 2**

PRESENTACIÓ DE LA FALLERA MAJOR I INFANTIL DE LA FALLA LA VERGE.

DIJOUS 6

CAMPANYA DE TEATRE EN ANGLÈS PER A ESCOLARS. UP FRONT THEATER COMPANY presenta "IN LOVE WITH SHAKESPEARE".

DISSABTE 8 i DIUMENGE 9

PRESENTACIÓ DE LA FALLERA MAJOR I INFANTIL DE LA FALLA ARTURO MAS.

DISSABTE 15 i DIUMENGE 16

PRESENTACIÓ DE LA FALLERA MAJOR I INFANTIL DE LA FALLA MITJA CAPA.

DIVENDRES 21

TEATRE D'ADULTS. ARDEN PRODUCCIONES presenta "LA REINA ASESINA".

21 AL 23 DE FEBRER: VIATGE D'ESQUI A PORT AINÉ.

DIVENDRES 28

CARNESTOLTES INFANTIL AL CASAL JOVE.

MARÇ 2003**DISSABTE 1**

CARNESTOLTES JOVE A PEGO.

DIUMENGE 2

TEATRE D'ADULTS. ENTRECAJAS presenta "10" amb JUAN LUIS GALIARDO.

DILLUNS 3

XERRADA PRESENTACIÓ LLIBRE "EL MEU AMIC ENRIC", de Francesc Beltrán i López amb motiu del centenari del naixement d'Enric Soler i Godes.

Inauguració Exposició, al Hall del C.C. Enric Valor, Centenari del Naixement d'Enric Soler i Godes. Fins el 19 de març.

ACTES 8 DE MARÇ, DIA INTERNACIONAL DE LA DONA

DISSABTE 1. Inauguració Exposició, sala planta baixa del C.C. Enric Valor, Participants Concurs de Portades per a la Setmana de la Dona.

Inauguració Exposició de Pintura, sala primera planta del C.C. Enric Valor, Dones Pintores de Benifaio.

DILLUNS 3.

Tallers de bijuteria.

Volta a Peu.

Taula Redona:

"PROJECTES DE COOPERACIÓ AL DESENVOLUPAMENT PER A LES DONES". Intervenció d'AMNISTIA INTERNACIONAL, FUNDACIÓ VICENTE FERRER i ACSUD, Las Segovias.

DIMARTS 4. Dia de la Truita, esmorzar a la plaça.

Teatre "LA SAL DE LA VIDA" de TEA3.

DIMECRES 5. Recital de Poesia a càrrec de Josep Vicent Galan i Rodrigo amb acompanyament musical.

DIJOUS 6. Tallers de bijuteria.

Concert DÓNA'M JAZZ.

DIVENDRES 7. Sopar de la Dona.

DISSABTE 8. Actuació del ballet del conservatori J.B. Cavanilles d'Algemesí.

Concert Música de Cambra "TOT DONES".

ACTES FALLES 2003

DIUMENGE 9. Cavalcada del Ninot.

Cridà.

DIJOUS 13. Inauguració Exposició del Ninot, sala primera planta del C.C. Enric Valor, fins el 24 de març.

DIVENDRES 14. Plantà de les Falles.

DIUMENGE 16. Concurs d'arròs en fesols i naps.

Albaes.

DILLUNS 17. Concurs d'arròs al forn.

DIMARTS 18. Ofrena a la Verge dels Desamparats.

DIMECRES 19. Missa en honor a Sant Josep, mascletà i lliurament dels Premis a les comissions i concursos d'arrossos.

Cremà.

DEL 14 AL 30

Inauguració Exposició del Pintura "PINTURA AL NATURAL. CURS ESTIU 2002" per l'Escola Municipal de Benifaio.

DEL 28 DE MARÇ AL 26 D'ABRIL

Inauguració Exposició de Pintura de JUAN MINGUEZ PILES.

DIUMENGE 30

CONCERT COR MADRIGALET, al Saló d'actes del Consell Agrari Municipal.

TEATRE D'ADULTS. ENGRATA COMPANYIA DE TEATRE presenta "PETER CLOWN".

ABRIL 2003

DIMARTS 1

Inauguració Exposició de Fotografia, "150 ANYS DE FERROCARRIL A LA RIBERA" organitzat per la Biblioteca Municipal.

DISSABTE 5

CONCERT DE PRIMAVERA COR MADRIGAL, a l'Església de Sant Pere Apòstol.

DIUMENGE 6

TEATRE FAMILIAR. QUIMERA presenta "LA SIRENETA ESCUMETA".

DIVENDRES 11

TEATRE D'ADULTS. PEDRO REYES presenta "EL CIELO ES INFINITO PERO UN POCO ESTRECHO".

Inauguració Exposició del CONCURS DE FOTOGRAFIA, "EL TREN" organitzat per la Biblioteca Pública Municipal.

SETMANA CULTURAL AL IES ENRIC SOLER I GODES 2003

DILLUNS 14. TEATRE. LA DEPENDENT presenta "TELONERIES".

DIMARTS 15. Per als alumnes de 3r i 4t d'ESO: JOCS DE TAULA, AERÒBIC, BALLS DE SALÓ, TALLER DE TINTAR SAMARRETES, JOCS COOPERATIUS, CONFERÀNCIES.

Per als alumnes de BATXILLERAT: JOCS DE TAULA, AERÒBIC, BALLS DE SALÓ, CONFERÈNCIES, TEATRE DE "POT DE PLOM".

ACTES SETMANA SANTA 2003

DIVENDRES 11. Trasllat Germandat "Mare Dolorosa de la Gran Esperança".

DISSABTE 12. PREGÓ de Setmana Santa. A continuació concert de la Societat Artísticomusical de Benifaio.

DIUMENGE 13. Processó de RAMS, des de l'Ermita fins l'església de Sant Pere Apòstol.

DIMARTS 15. Trasllat Confraria "Cristo de la Fe"

DIMECRES 16. Trasllat Confraria "Jesús de Natzaret".

DIJOUS 17. Missa de la Institució de l'Eucaristia Via Crucis.

DIVENDRES 18. Processó Sant Soterrament, presidida per la Confraria del Sant Sepulcre.

DISSABTE 19. Ritus de la Llum i Missa de Glòria.

DIUMENGE 20. SANT ENCONTRE de la Mare de Déu Dolorosa amb Jesús Resucitat.

DIJOUS 24 AL 18 DE MAIG

Inauguració Exposició de FOTOGRAFIA de JULIAN LLADOSA.

DIVENDRES 25

RAIMON EN CONCERT.

MAIG 2003

CAMPANYA ANEM AL TEATRE 2003. Campaña de Teatre per a Escolars.

DIMARTS 6. PTV Clowns presenta "CAMBIO DE PLAN", dirigida a alumnes de 2n, 3r, 4t i 5é de Primària.

JUNY 2003

DIJOUS 15. Combinats presenta "JULIETA I ROMEU, El pessic de l'amor", dirigida a alumnes de 6é de primària i ESO.

DILLUNS 19. L'Horta presenta "IGLÚ", dirigida a alumnes d'educació Infantil i 1r primària.

DIVENDRES 9

Inauguració Exposició de Ceràmica, sala primera planta del C.C. Enric Valor, per "l'ASSOCIACIÓ AMICS DE LA CERÀMICA". Fins el 31 de maig.

TEATRE D'ADULTS. LA DEPENDENT presenta "RA-TA-TA-TÀ".

DIUMENGE 11

TEATRE FAMILIAR. NATS NUS DANSA presenta "TUBS".

DIUMENGE 18

TEATRE D'ADULTS. TEATRES DE LA GENERALITAT VALENCIANA presenta "UN ENEMIC DEL POBLE".

DEL 23 AL 31

Inauguració Exposició de Ceràmica, sala planta baixa del C.C. Enric Valor, per "l'ASSOCIACIÓ AMES DE CASA I CONSUMIDORES TYRIUS". Fins el 23 de maig.

PERRUQUERIA LLAR DELS JUBILATS.

Aquest mes s'inaugura el nou servei de perruqueria a la Llar dels Jubilats, a càrrec de la perruquera Pepita Campos Mari.

DIVENDRES 6

Inauguració Exposició de Pintura Infantil, sala planta baixa del C.C. Enric Valor, per "l'ESCOLA MUNICIPAL DE PINTURA". Fins el 22 de juny.

Inauguració Exposició de Pintura, sala primera planta del C.C. Enric Valor, per "l'ESCOLA MUNICIPAL DE PINTURA". Fins el 22 de juny.

TEATRE D'ADULTS. LA DEPENDENT presenta "UNA TEORIA SOBRE AIXÒ".

DISSABTE 7

EXHIBICIÓ D'AERÒBIC INFANTIL, pels alumnes de l'Escola Municipal al Poliesportiu de Benifaió.

DIUMENGE 15

CONCERT D'ESTIU DEL COR MADRIGALET, al Saló d'Actes del Consell Agrari Municipal.

DISSABTE 21

EXHIBICIÓ D'AERÒBIC ADULTS I GIMNÀSTICA DE MANTENIMENT, pels alumnes de l'Escola Municipal al Poliesportiu de Benifaió

CONCERT D'ESTIU DEL COR MADRIGAL, a l'Església de Sant Pere Apòstol.

MATINAL MOTERA I DIA DEL CASC. 21 i 22 DE JUNY. A l'escola Sta. Bàrbara, pel Motoclub TRAMUSSER.

DIJOUS 26

EXHIBICIÓ DE BALLS DE SALÓ INFANTIL, pels alumnes de l'Escola Municipal al C.C. Enric Valor.

JULIOL 2003

DIMARTS 1

COMENÇA L'ESCOLA D'ESTIU 2003, al Col·legi Trullàs, amb la participació d'al voltant 200 xiquets i xiquetes de Benifaió.

TALLER DE PINTURA DE PAISATGE. Com ja es va realitzar en edicions passades, el curs de Pintura de Paisatge, dirigit a joves i adults, va convocar a interessats per este art durant el mes de juliol, i que tornaran a reprendre el curset el pròxim setembre.

TALLER DE DANSA DEL VENTRE. Realitzat per l'Associació Quera de València, dos torns de 20 participants cadascun, gaudiran del ball de les mil i una nit.

DIMECRES 2

CURS INTENSIU DE BALLS CARIBENYS I LLATINS.

DIES 19 i 20

24 HORES DE FUTBOL SALA.

NORMES PROCESSÓ DEL FOC

Atenent a la normativa actual, els coets hauran d'anar subjectes amb pinces durant tot el recorregut de la processó. Les responsabilitats que es deriven de qualsevol infracció a aquesta normativa seran exclusivament de l'infractor.

NORMES DE LA CORDÀ

1. El recinte es tancarà a l'altura dels carrers Major i Santa Bàrbara. Hi haurà dos portes d'entrada i d'eixida al recinte.
2. Horari: de 2'30 a 4'30 hores.
3. A la planta baixa de l'ajuntament hi haurà una farmaciola per als possibles accidents.
4. Es distribuiran coets fins a l'1'50 h. al cantó de la plaça.
5. Prohibicions i recomanacions:
 - a) Es prohibeixen els coets d'una eixida, així com llançar coets fora del recinte.
 - b) Les destrosses personals i materials seran responsabilitat de l'infractor, qui podrà ser sancionat d'acord amb les normes citades per l'administració.
 - c) Per la perillositat de l'activitat, és obligatori anar vestit per a evitar cremades i amb protecció d'ulleres.
6. Els menors de 18 anys han d'anar acompanyats d'un major d'edat.
7. La 'cordà' estarà coordinada per la Penya El Coet.

Portada del Programa de les Festes Patronals,
octubre de 1903